

6-

1909

V 78

1909

Dziru dzeesmas.

Sakratas Metrainē.

A. Stija S.

Rīgā 1888.

Drukāts KRISTĀLAŠU grāmatu un bižu drukatavā un
burināstuvē, pēc Pēterā baznīcas, paša namā.

Dziru dzeesmas.

Sakratas Metrainé.

„Lai dzeram, lai dzeedam, lai uzsakam deet,
Lai svets mums ir deevibas likums!
Lai Trimpus mums alu no jauna sak leet,
Lai atdzivo sentevu tikums!“

Auseklis.

Rigá, 1888.

Drukats Ernst Plates gramatu- un bilžu-drukatavá un burtu-leetuvé,
pee Petera baznicas, paša namá.

PĀRBAULĪTS 14. G.

KATALOGS.

M-140.850

N 784

Дозволено цензурою. Г. Рига, 22-го сентября 1937 г.

Savu „Dziru dzeesmu“ krajumu tautās raidīdami, ceram un ticam, ka viņš atradīs savus draugus un beedrūs, savus peekritejus un labveļus, ceram un ticam, ka viņš palīdzēs celt un atdzīvināt musu sentevu garu un tikumu. Dažs labs varbut jautas, kādēļ krajums nosaukts par „Dziru dzeesmu“ krajumu? Atbilde skanētu: tādēļ, ka esam viņā uzņēmuši tadas dzeesmas, kuŗas dzeedamas kuŗā katrā jautru un precīgu ļaužu sa-eimā un sabeedribā, vardu sakot katrās dzirēs. Krajumā uzņemām gan tautas dzeesmas, gan originaldzejas, gan tulkojumus, kas cik necik likas kalpojot musu merķim un nolukam, proti: slavēt un apdzedat tautu, teviju, milestību, alutiņu un vairojot jautribu un omuļību sabeedrigā sadzīvē. Melodijas peespraudam tikai mazākajai dzeesmu daļai, lai gramatiņa viseem dzeesmu miļotajiem butu jo veegli un leti pee-eetama.

Musu krajums savá ziņá pirmais Latvju rakst-
neecibas lauká, tadeļ nebus nekads brinums, ja
viņam vel šur un tur varbut savi trukumi, savas
kļudas; labus un derigus padomus eeverosim uz
preekšu.

Metrainé, 18 $\frac{14}{V}$ 87.

Dzeesmu sakrajeji.

Dzeesmu rádítajs.

	Nr.
Aiz kalniņa meežus seju	1
Aizmirst, bral, tu vari visu	2
Apsegloju melnu kuili	3
Ar Deevu! jaukás, zilás acis	4
Ar speeķi eekš rokas	5
Augšam braļi, eesim droši	6
Baliņ, tveri kausu	7
Braļi, sežatees še bará	8
Braļi, šodeen preecaj'tees	9
Ceļa malá dažreiz gaida	10
Deevs sveti Latviju	11
Div' dujiņas gaisá skreja	12
Dzeraj' puisis bedajás	13
Dzerat, dzeed Anakreons	14
Dzintarzemité, kur reiz senatné	15
Eekš meža bij veens nams	16
Eemet papiņ! vairs tik jauni	17
Es lidoju Latvijas kalnos un lejas	18
Flevit lepus parvulus	19
Gaudeamus igitur	20
Jaju deenu, jaju nakti	21
Integer vitae	22
Jus braļi, kad vairs nezupoju	23
Kadá godá mes še esam celti	24
Kad alus kaná mirdz	25
Ká Daugava vaida un bangas ká kraec	26
Kad draugu starpá ligsmis sedu	27

	Nr.
Kad par dzivi preecajos	28
Kads sirngalvis ceemiņa puķīti ved	29
Kam brivās krutīs vira sirds atrodas	30
Kam goda sirds ir azotī	31
Kam speks un duša sirdī mit	32
Kaņavīri bedajasi	33
Krauklīts seņ ozolā	34
Kupleem meežeem veldrē kritot	35
Kursu viri, Latvju deli	36
Kur tu augi, daiļā meita	37
Lai, braļi, ligsmojamees	38
Lai, draugi, preecajamees	39
Lai dzeesmas skan daudz balsu veenībā	40
Lai dzivo augsti Latvija	41
Lai kopā sanakam	42
Lai zaļo musu beedriba	43
Ligo laiva uz udeņa	44
Luk pakalnā kuplaji ozoli šņac	45
Manu tevu, vecu tevu	46
Meita gaja uz avotu	47
Meitiņa miļā, puķīte, rozīt'!	48
Mes preeka pilni ligojam	49
Mes reiz bijam divi beedri	50
Metrainē mes Muzu deli	51
Nevis slinkojot un pustot	52
No upmalas uz noleju	53
Nu ar Deevu, Vidzemite	54
Nu mes balīņi sasatikušees	55
Nu sveiki, braļi, kas šeit kopā esam	56
Ozolīti, zemzarīti	57
Ozoli vel Baltijā	58
Pā Daugavu laivineeks irās	59
Pirmā vizbulīte plauka	60
Preecīgi caur dzīvi ejam	61
Puiši jaja peeguļā	62

	Nr.
Putin puta melnais mednis	63
Put, vejiņ', dzen laiviņ'	64
Rau draugi, kā šī kana mirdz	65
Raug, gurdens trijņugs velkās gauši	66
Rīga dimd! Rīga dimd!	67
Ritā vairs nebušu majās	68
Saulit' tecej' tecedama	69
Seši mazi bundzeneeki	70
Skaistu rozi redzeja	71
Skani, mana dzeesmiņa	72
Slava tevīm, alutiņ	73
Sneedz man šņurp, jaunekli, ragu!	74
Stasti manīm, Daugaviņa	75
Sveiks iz tev' un mates rokām delš nu projam trauc	76
Šee kauli, šī meesa	77
Tā nevar šē palikt, kā bijis	78
Teci, teci kumeliņi	79
Tevija, tu darga, sveta	80
Tris tauteeši no lankeem	81
Tumša, tumša ta eglīte	82
Tur es dzeru, tur man tika	83
Uz Latvijas kalneem, tur meeži breest	84
Vaj gudrās dabas majeens?	85
Vakar, vaj tas ticams, beedri?	86
Visur jutos es kā majās	87

№ 1. Aiz kalniņa meezus seju.

Aiz kalniņa meezus seju,
Lai neredzi apenīts;
Apenītis gudrīs virīs
Koká kapa raudzítees.

„Kur tu jasi, apeniti,
Liku karklu apsedlojs?“
„Jašu meezu apraudziti,
Vaj aug labi lidumā!“

Meezits auga ar apeni
Eza veen starpiņái,
Rauga-mates veen vaj'dzeja,
Kas saveda veenuveet.

To dzirdeja apenītis,
Sauc kubulá eeledkams:
„Jauneem esti, jauneem dzerti,
Veceem pakšus grabinat.“

„Apeniti, grozgalviti,
Guli mucas dibená!
Kad es tevi kustinašu,
Vis' istaba stavu leks.“

Meežu-mate sav' meitiņu
Dod apeņa deliņam;
Pati gauzi noraudaja:
„Ģeķim meitu atdevus’.

Sakartojis Celmiņu Martiņš.

№ 2. Aizmirst, bral, tu vari visu.

Aizmirst, bral, tu vari visu,
Kapdams smilšu kalniņai,
Alus kausa nē-aizmirsti,
To ņem lidzi padusité!

Naks deeniņa, ligos kalni,
Ligos lejas, ligos mezi, —
Ligos jura putodama,
Ligos zvaigzņu debestiņas.

Kam ligoja debestiņas,
Kam juriņa putodama?
Trimpus kapa kumeliņā
Raudzit savus dzeraiņus.

Kam kausiņis padusité,
To ceļ Trimpus kumeliņā;
Saseduši kumeliņā
Uzjaj zvaigzņu kalniņai.

Pilda kausus alutiņu,
Trimpus paša darinatu,
Pilda kausus, izdzer tukšus,
Dzivo jaunu, jauku mužu.

Puriņu Klavs.

№ 3. Apsēgloju melnu kuili.

Mereni.

Jurjaņu Andrejs.

1. Ap-seg-lo-ju mel-nu kui-li, Ai, mel-nu

Ai - ja, uz kro - dziņ'.

2. Krodzineece brinijasi,
Ai, brinijasi,
Kam tas tadis kumeliņis,
Aija, kumeliņš.
3. Ta puisīša kumeliņis,
Ai, kumeliņis,
Kas naidiņu zvadzināja,
Aija, zvadzināj'.
4. Es uzjaju augstu kalnu,
Ai, augstu kalnu,
Meitas dzeedaj', govīs mava,
Aija, govīs mav'.
5. Meitas dzeedaj' jaunu puīšu,
Ai, jaunu puīšu,
Govīs mava zaļu zaļu,
Aija, zaļu zaļ'.
6. Govīs zaļu gan dabuja,
Ai, gan dabuja,
Meitas puīšu nedabuja,
Aija, nedabuj'.
7. Es uzjaju otrū kalnu,
Ai, otrū kalnu,
Puīši dzeedaj', zirgi zveedza,
Aija, zirgi zveedz'.

8. Puiši dzeedaj' jaunu meitu,
Ai, jaunu meitu,
Zirgi zveedza tiru auzu,
Aija, tiru auz'.

9. Puiši meitu gan dabuja,
Ai, gan dabuja,
Zirgi auzu nedabuja,
Aija, nedabuj'.

Tautas dzeesma.

N° 4. Ar Deevu! jaukās, zilās acis.

Melodija: Tev dziļi acis eeskatijos.

Ar Deevu! jaukās, zilās acis,
Jus manim darat sapes veen;
Tik ko jus esmu skaitit sacis,
Te šķirtees bridis nak un skreen.

Ar Deevu! skaisto, stalto jauneet,
Mans miļo siržu engelit,
Tu paleec, kaut tev projam ja-eet,
Man sirdi, dargo luteklit.

Ai, plustat, dzeesmu skaņas, plustat
Un remdat sapes meitenei,
Ai, skanet jele nenokustat
Lidz miļakajam talené! Jusmiņš.

N° 5. Ar speeķi eekš rokas.

Ar speeķi eekš rokas, aiz cepures zeeds,
No gajeja veena pa zemém çeļš eets.
Viņš pilsetas redz un viņš ceemiņus sveic,
Bet projam tam ja-eet, viņš taļaki steidz.

Viņš puķes redz ceļmalī augoņas daudz,
Tām ceļineeks klusiņam gaŗam ņmauc,
Tik saldi tās oz un tik brangi tās zeed,
Bet projam tam vajaga taļaki eet.

Uz klintīm tur namu viņš taisitu redz,
Ko koki jo kupli ar zaļumu sedz:
Tam ļoti tur patik, tam nesas tur sirds,
Bet taļak viņš steidzas, no dzimtenes ņķirts.

Un ligava laipna, ta bildina to:
„Sveiks, ceļineek miļais, ņe peemajo!“
Ta acis tam raugas, viņš roku tai speeŗ,
Bet projam tam ja-eet, to taļaki speeŗ.

Tam dziviba preekus daŗdaŗadus sneedz,
Lidz liktenis kajai uz preekŗu eet leedz;
Viņš stav nu pee kapa un appreezas vel,
Ka laimi maz baudijis, tas viņam zel.

Juris Allunāns.

N° 6. Augŗam, braļi, eesim droŗi.

Stunz.

1. Aug-ŗam, bra-ļi, ee-sim dro-ŗi Dee-va

2. Kā ņņac bir-zes kup-lee za-ri, Mu-su

3. Vis-caur mu-su ze-mi ko-ŗi Dzees-mu

4. Dzeesmu svet-ki, svei-ci-na-ti, Lai no

1. lee - lá baz - ni - cá, Tur ar sim-tám balsim

2. dzeemas lidz lai skan, Tà kà se - no te - vu
 3. bee - dri - bas lai zeed, Pa - dzee - da - sim mundri,
 4. jums plust sve - ti - bas; Drau - gi cee - tak beedri -

1. ko - ši Pa - dzee - da - sim bee - dri - bá. Tur ar

2. ga - ri Lidz šo mu - su pree - ku man'. Tà kà
 3. dro - ši, Ka caur sird' un kau - leem eet; Padzee -
 4. na - ti, Lai uz ma - jám at - gree - žas! Draugi

1. sim-tám bal-sim ko - ši Pa - dzee -

- Tur ar simtám bal-sim ko - ši
 2. se - no te - vu ga - ri Lidz šo
 3. da - sim mundri, dro - ši, Ka caur
 4. cee - tak bee - dri - na - ti, Lai uz

1. da - sim bee - dri - bá. Kà šis

2. mu - su pree - ku man'.
 3. sird' un kau - leem eet.
 4. ma - jám at - gree - žas!

bal - sis ko - pá ska - nās,
 1. Kà šis bal - sis ko - pá

2. Bri - va dzeesma lai teem
 3. Latv - ju dzeesma Latv - ju
 4. Taut' un drau - gu mi - le -

Tà lai bra - ļu bee - dri -
 1. ska - - nās, Tà lai bra - ļu bee - dri -

2. zva - - na, Kam nu Latv - ju gars ir
 3. ga - - rá Lai no sir - dim, mu - tes
 4. sti - - bá Lai mes ro - kas snee - dza -

1. bá Te - vu ze - mes ve - le - - şa - nás

2. dzivs, Lai tee jut šai dzee - da - - şa - ná,
 3. skan, Aiz - mir - sta lai ver - gu va - ra,
 4. mees Un tad vi - si sa - bee - dri - bá

Te - vu - ze - -

1. At - skan de - bes aug - sti - bá. Te - vu

2. Ka nu gars mums at - kal brivs. Lai tee
 3. Bri - vi - bu lai kat - ris man'! Aiz - mir -
 4. Te - vu - ze - mé preecaj' - mees. Un tad

mes

1. ze - mes ve - le - - şa - nás, lai tás

2. jut šai dzee - da - - şa - - ná mun - drá,
 3. sta lai ver - gu va - - ra, va - ra,
 4. vi - si sa - bee - dri - bá lig - smi,

1. At - skan de - bes aug - sti - bá.

2. Ka nu gars mums at - kal brivs.
 3. Bri - vi - bu lai kat - ris man'!
 4. Te - vu - ze - mé preecaj' - mees.

Dünsbergis.

Nº 7. Baliņ, tveri kausu.

Baliņ, tveri kausu,
 Izdeņ veegli sansu!
 Putojošu tevu alu
 Trimpus atkal kaudzém lej.
 Ari musu senču deevi
 Romnové pee alus dejj.

Auseklis.

Nº 8. Braļi, sežatees še bará.

1. Bra - ļi, se - za - tees še ba - rá,

Lai mēs sa - vu sen - ču ga - rá Pildam glazes,

dzeram tukšas Teem, kas cee - ni bri - vi - bu.

2. Laiks, kur mes kà zeni deijám,
Jausmàs vira spekos bijam,
Ir kà sapnis aizlidojis,
Muzam nenaks atpakaļ.
3. Jauneklém, kas godam staiga,
Nevainigi nosarkst vaigá,
Tám, kas mile kreetnus virus,
Lai šo kausu tukšojam!
4. Ari jaunekļeem šo kausu
Izdzersim par godu sausu,
Kas preekš god' un brivib's cinas,
Mes tos veenmer ceenisim.

E. Birsmans.

№ 9. Braļi, šodeen preecaj'tees.

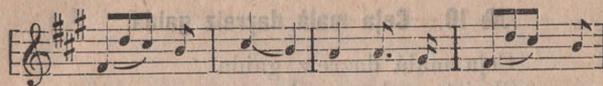
1. Bra - ļi, šo - deen preecaj'tees, Jau - ni - ba driz
Pec, kad ve - cums pee - vilkšees, Tad vairs preeks ne -

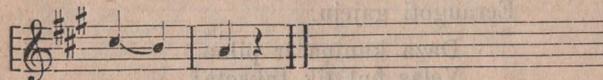
beig - sees. Dzi - ves stun - das at - ri skreen,
veik - sees.

Kas ne ta - gad puš - ķus seen, Tam bus

vai - ņags ve - jā, Tam bus vai - ņags

ve - jā.

2. Preeki atri aizsteidzas,
Teem ir veeglas kajas.
Bedu - deenas kavejas,
Ģruti atstaj majas.
Vaj vel atkal sanaksim,
Un kà šodeen ligsmosim,
∴ Kas mums to var galvot? ∴
3. Sakat, kur palikuši
Tee, kas nesen gadeem,
Kà mes jauni, mudigi
Preecajās ar radeem? —
Smiltis viņu meesas sedz,
Cita pasaule tos redz,
∴ Kur tee eegajuši. ∴
4. Kas pec teveem mekletu,
Kapsetai lai prasa.
Tur tas dzirdes macibu,
Ko uz kapeem lasa:
Esat ligsmi jaunibā,
Eekam beidzas dzeesmiņa,
∴ Beŗu - pulkstens zvana. ∴

G. F. Stenders.

№ 10. Ceļa malā dažreiz gaida.

Ceļa malā dažreiz gaida
Skaista puķe raveju,
Dažas lupiņas ar smaida
Eeraugoti gajeju.

Daža kaniņa ir pilna,
Velas but tik tukšota;
Daža dzeesmiņa tik miļa,
Kaut veen tiktu dzeedata.

Debes' deļ, vaj puķei javist?
Vaj lai gaida meitiņa?
Vaj lai postam meestiņš nonikst?
Vaj lai neskan dzeesmiņa?

Lidz pat navei puķes raušu,
Bučošu ar meitiņas,
Kanu pilnu ne-atstašu,
Skandināšu dzeesmiņas.

Iz „Jaunee dunduri“.

№ 11. Deevs, sveti Latviju.

Baumaņu Karlis.

Deevs, sve - ti Lat - vi - ju, Mus' dar - gu
te - vi - ju, Sve - ti jel Bal - ti - ju, Ak
sve - ti jel to! Kur Latv - ju mei - tas zeed,

Kur Latv - ju de - li dzeed: Laid mums tur
lai - mé deet, Mus' Bal - ti - - já!
Bal - ti - - já!

№ 12. Div' dujiņas gaisā skreja.

Div' dujiņas gaisā skreja,
Abas skreja dudodam's.
Ai, ai, aija!
Abas skreja dudodam's.

Div' baliņi karā jaja,
Abi jaja domadam'.
Ai, ai, aija!
Abi jaja domadam'.

Vaj bus jati, vaj nejati,
Vaj palikti setiņā?

Kur palika mans balitis,
Karodziņa nesajits?

Tur palika jajejitis
Uz tām Leišu robežām.

Tur staigāja Deeva deli
Dveselites lasidam'.

Atraduši dveseliti,
Eetin baltá vilané.

Eenes svetá paenái,
Guldin' Deeva šupulí.

Leek eņgeli šupotaju.
Tas dzeedaja aijadams:

Aija, miļa dveselite,
Kará kauta, nemirus'.

Iz R. Tomsona Mikas.

№ 13. Dzeraj' puisis bedajás.

Dzeraj' puisis bedajás, bedajás:
Kur bus ņemti ligaviņ'!
Tralala, tralala,
Kur bus ņemti ligaviņ'!

Balta puķe ezará, ezará:
Ta dzeraja ligaviņ'!
Tralala u. t. pr.

Ņem, braliti, oša laiv', oša laiv',
Brauc pec puķes ezará!
Tralala u. t. pr.

Balta puķe atbildej', atbildej':
Labak zeedu ezará,
Tralala u. t. pr.

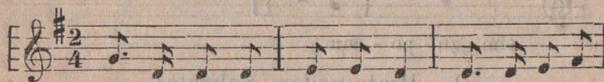
Labak zeedu ezará, ezará,
Ne dzeraja ligaviņ'.
Tralala u. t. pr.

Ezará bij silts udens, silts udens,
Posta dzive dzerajam.
Tralala u. t. pr.

Paleec puķe ezará, ezará,
Lai dzeņ dzerajs krodziņá!
Tralala, tralala,
Lai dzeņ dzerajs krodziņá!

Tautas dzeesma.

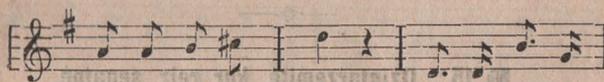
№ 14. Dzeņat! dzeed Anakreons.

1. Dze-ņat! dzeed A - na - kre - ons, Dzeed ar Ho - ra -

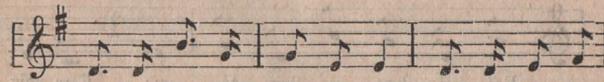
cijs. Lai dzeņ ta - deļ li - gu - sons,

Kā sen no - ti - cis! Ee - reib seņ - reiz

ne - de - ļá - Ma - ca Hi - po - krats,

Gree - ķis, Romneeks sku - bi - na: Padoms labs ir

tads. Bra - ļi, bra - ļi, bra - ļi zu - po -

sim, žu - po - sim, žu - po - sim, Bra - ļi,
bra - ļi, bra - ļi žu - po - sim, žu - po -
sim, žu - po - sim!

2. Prata-veders Sokrates
Izmanīgi suc
Tas no Trimpa mučeles,
Kaut Ksantipe ruc.
Ereib' sešreiz nedeļá etc.

J. Lautenbachs.

№ 15. Dzintarzemité, kur reiz senatné.

1. Dzin-tar - ze - mi - té, Kur reiz se - nat - né Ce - la
Foi - ni - kee - ši dzin - ta - ru; Kur reiz
val - di - ja Tau - ta va - re - na, Pee - lug -

da - ma sir - mo Per - ko - nu - Tur ir
Vid } ze - me, tur ir Lat - vi - ja, Ma - na
Kur }
mi - ļá, dar - gá te - vi - ja, Tur ir
Vid } ze - me, tur ir Lat - vi - ja, Ma - na
Kur }
mi - ļá, dar - gá te - vi - ja.

2. Dargá Baltijá,
Kur reiz staveja
Brivas koku pilis pakalnés;
Kur reiz zāloja,
Vesmás ligoja
Deeveem ramu biržu svetnices,
Tur ir Kur } zeme, tur ir Latvija,
Vid } Mana miļá, dargá tevija.
3. Kur reiz karāli,
Tautas virsaiti,
Kaņos slavas darbus stradaja;

Kur reiz rupīgi
Krivji, vaidēļi
Tautai Deevu ziņu gadāja,
Tur ir etc. etc.

4. Tur, kur rozēs zeed,
Tur, kur zile dzeed,
Stavedama staba galiņā;
Tur, kur zeltēnes
It kā bruklēnes
Ēeraugamas rožu darziņā,
Tur ir etc. etc.

5. Tur, kur jauneklīs
Naigs kā cirulis
Kumeliņus dzenot stabulē;
Joko meitiņas,
Ar tām zadinās,
Kuŗas avis ganot gavilē,
Tur ir etc. etc.

6. Tur, kur vasarā,
Ligas vakarā,
Darvas mucas gaiŗi eedegas;
Tur, kur ligot eet,
Jaņu berni dzeed,
Nesot Jaņu zales sarautās,
Tur ir etc. etc.

7. Taļā sveŗumā,
Nepazistamā,
Domājot pee miļās tevijas,
Sirds it preeku jut,
Bedas zustin zud
Aiz ņis seri saldās peemiņas:
Tur ir

Vid	} zeme, tur ir Latvija,
Kur	

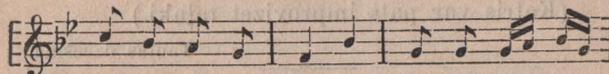
Mana miļā, dargā tevija.

J. Lautenbachs.

№ 16. Eekŗ meŗa bij veens nams.

1. Eekŗ me - ņa bij veens nams, Eekŗ

me - ņa bij veens nams, Eekŗ me - ņa bij veens

Po - ļu nams, Ak, jau - nā ro - zit',

Po - ļu nams, Eekŗ me - ņa bij veens nams.

2. Kas dzivo eekŗ ta nam'? Kas dzivo eekŗ ta nam'? Kas dzivo eekŗ ta Poļu nam'? Ak, jaunā rozit', Poļu nam'? Kas dzivo eekŗ ta nam'?

3. Tur dzivoja veens kungs, Tur dzivoja veens kungs; Tur dzivoja veens Poļu kungs, Ak, jaunā rozit', Poļu kungs, Tur dzivoja veens kungs.

4. Ak, kungs, vaj Jums ir al's? etc.

5. Ak, kā nu nebus al's etc.

6. Ak, kungs, kur Jusu meit's? etc.

7. Man' meitas ir eekŗ klets, etc.

8. Ko dara tās eekŗ klets? etc.

9. Tās tais' teem puiŗeem veet' etc.

10. Ak, kungs, kur Jusu del'? etc.

11. Man' deli ir eekš skol'; etc.
 12. Ko dara tee eekš skol'? etc.
 13. Tee macas a un b, Tee macas a un b;
 Tee macas Poļu a un b; Ak, jauná rozit, a un b;
 Tee macas a un b.

(Katrīs var pats improvizēt taļaki.)

Tautas dzeesma.

№ 17. Eemet papiņ! vairs tik jauni.

Eemet papiņ! vairs tik jauni
 Kopá mes jau netiksim;
 Musu laiki suri, ļauni —
 Nakotnei mes uzdzersim.

Eemet papiņ! tà pa godam!
 Greku deļ lai saplokam?
 Istu veribu tik dodam
 Prata gara aplokam.

Eemet papiņ! kadeļ leekam
 Glazém ilgi sveicināt?
 Gan jau laikus mudri teekam,
 Kad naks nave aicināt.

Eemet papiņ! meitas teevas
 Lai zeed zeedu pilnibá,
 Un kad viņas reiz kļust seevas,
 Tikumigá auglibá.

Eemet papiņ! draugu rokas
 Lai šīs glazes skandina;
 Ka mums abeem labi sokas,
 Muciņ' tukšá leecina.

No Graudiņu Jura.

№ 18. Es lidoju Latvijas kalnos un lejas.

Es lidoju Latvijas kalnos un lejas,
 Ceļš ceemos un pilsetás zuda,
 Daudz lukojos zelteņu skaistajás sejás,
 Daudz vardu par lupám man pluda.
 Gan atradu tikumus, miligu sirdi,
 Gan daiļas ar' jutas, bet miļa, vaj dzirdi,
 Luk milibas burvibu tadu nekur
 Kà tev, vel nekur, kà tev, vel nekur,
 Kà tev, vel nekur!

Es raudzijos zelteņu miligos skatos
 Es raudzijos actiņás spožás,
 Gan atradu jaukumu vaidziņos baltos,
 Gan zelteņu lupiņás košás,
 Bet balsneju vaidziņu liliju krasá
 Un rozaiņu lupiņu nektara rasá
 Un debešķu actiņu tadu nekur,
 Kà tev, vel nekur, kà tev, vel nekur,
 Kà tev, vel nekur!

Es klausijos jaunavu skanigás dzeesmas,
 Es klausijos vardiņos miļi.
 Jau dažureiz sirdi sev maniju leēsmas,
 Kas aizdegas milibá dziļi,
 Bet vardus tik saldus vel teikusi nava
 Neveena, kas klausitees sevī man ļava,
 Kà veenigi, miļaká, tu vel nekur,
 Kà tu, vel nekur, kà tu, vel nekur,
 Kà tu, vel nekur!

Ed. Zeibots.

№ 19. Flevit lepus parvulus.

Melodija: Zaķis krumos sedeja.

1. Flevit lepus parvulus
Clamans altis vocibus:
∴ Quid feci hominibus,
Quod me sequuntur canibus? ∴
2. Neque in horto fui,
Neque olus comedi.
∴ Quid feci hominibus,
Quod me sequuntur canibus? ∴
3. Longas aures habeo,
Brevem caudam teneo.
etc.
4. Leves pedes habeo,
Magnum saltum facio.
etc.
5. Caro mea dulcis est,
Pellis mea mollis est.
etc.
6. Quando servi vident me,
„Zaķis, zaķis!“ vocant me.
etc.
7. Domus mea silva est,
Lectus meus durus est.
etc.
8. Dum montes ascendero,
Canes nihil habeo.
etc.
9. Dum in aulam venio,
Gaudet rex et non ego.
etc.

10. Quando reges comedunt me,
Vinum bibunt super me.
etc.
11. Quando comederunt me,
Ad latrinam portant me.
∴ Quid feci hominibus,
Quod me sequuntur canibus? ∴

(no 1575. gada.)

№ 20. Gaudeamus igitur.

Melodija: Braļi, ņodeen preecaj'tees.

- ∴ Gaudeamus igitur,
Juvenes dum sumus ∴
Post jucundam juventutem,
Post molestam senectutem
∴ Nos habebit humus! ∴
- ∴ Ubi sunt, qui ante nos
In mundo fuere? ∴
Vadite ad superos,
Transite ad inferos,
∴ Ubi jam fuere. ∴
- ∴ Vita nostra brevis est,
Brevi finietur, ∴
Venit mors velociter,
Rapit nos atrociter,
∴ Nemini parceretur. ∴
- Vivat academia,
Vivant professores,
Vivat membrum quodlibet,
Vivant membra quaelibet,
Semper sint in flore!

Vivant omnes virgines,
Faciles, formosae,
Vivant et mulieres,
Tenerae, amabiles,
Atque laboriosae!

Pereat tristitia,
Pereant osores,
Pereat diabolus,
Quivis antiburschius,
Atque irrisores!

Ch. W. Kindleben.

N° 21. Jaju deenu, jaju nakti.

Jaju deenu, jaju nakti
Daiļas meitas mekledams.
Uzjaj' veenu avotiņu:
Daiļa meita mazgajas.

Labdeen, labdeen, daiļā meitiņ,
Vaj grib' mana miļā but?
Paldeevs, paldeevs, smuks puisiti,
Gribu Tava miļā but.

Male man tris zelta rozas,
Kas ar zelta zeedeem zeed;
Ja tās manim vari malet,
Tad es gribu Tava but.

Jaju deenu, jaju nakti
Daiļas meitas mekledams;
Uzjaj' veenu avotiņu:
Daiļa meita mazgajas.

Labdeen, labdeen, daiļā meitiņ,
Vaj grib' mana miļā but?
Paldeevs, paldeevs, smuks puisiti,
Gribu Tava miļā but.

Skaiti man tās debeszvaigznes,
Kas tur augstās debesīs;
Ja Tu man tās vari skaitīt,
Tad es gribu Tava but.

Tautas dzeesma.

N° 22. Integer vitae.

Ļoti mereni.

Flemmings.

1. In - te - ger vi - tae Sce - le - ris - que

2. Si - ve per Syr - tes I - ter ae - stu

1. pu - rus Non e - get Mau - ri

2. o - sas, Si - ve fac - tu - rus

1. Ja - cu - lis nec ar - cu, Nec ve - ne-

2. Per in - hos - pi - ta - lem Cau - ca - sum.

1. na - tis Gra - vi - da sa - git - tis,

2. vel quae Lo - ca fa - bu - lo - sus

1. Fus - ce, pha - re - tra.

1. Lam - bit Hy - das - pes.

3. (Soli.) Namque me silva
Lupus in Sabina,
Dum meam canto
Lalagen, et ultra
Terminum curis
Vagor expeditis,
Fugit inermem.

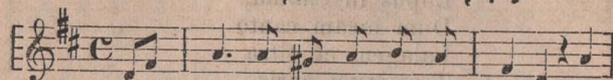
4. Quale portentum
Neque militaris
Daunias latis
Alit aesculetis;
Nec Jubae tellus
Generat, leonum
Arida nutrix.

5. (Soli.) Pone me, pigris
Ubi nulla campis
Arbor aestiva
Recreatur aura,
Quod latus mundi
Nebulae malusque
Jupiter urget.

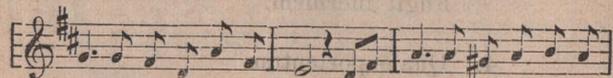
6. Pone sub curru
Nimium propinqui
Solis, in terra
Domibus negata,
Dulce ridentem
Lalagen amabo,
Dulce loquentem.

Horatius.

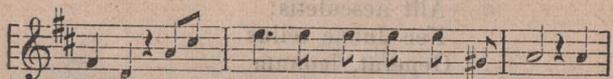
№ 23. Jus braļi, kad vairs nežu poju.

1. Jus bra-ļi, kad vairs ne-žu - po-ju, Ar

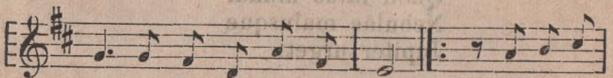
kaulu sapēm, podag - ra, Kad es uz gultas sa-sli-

mo-ju, Tad klat bus ma - na stun - di - ņa. Ja

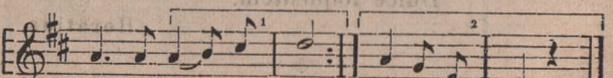
šo-deen mir - tu jeb vaj ri - tu, Man

te - sta-men - te ga - ta - va; Man be-res

lai Jus iz - tai - si - tu, Tak lai bez

vi - sa graz - nu - ma.

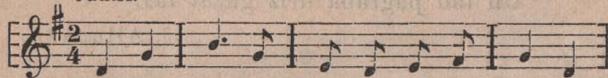
2. Jel negadajat velti zarku,
Tik mucá mani eeleekat;
Bet roká manim miļu, dargu,
Jo leelu kausu eedodat!
Rakt pagrabá bus manu liķi,
Kur dazū mucu tukšoju;
Lai sasneedzu ar galvu sviķi,
Pret seenu kajās izsteepju.

3. Jus neraudat par navi manu,
Ir velti, ka man pavadat.
Preekš manis nebus leetot zvanu,
Ar glazēm labak skandinat!
Lai virsrakstá šos vardus leeta:
„Viņš dzima, auga, pliteja; —
Ņu dus viņš šeitān šini veetá,
Kur visu mužu župoja.“

Jusmiņš.

№ 24. Kadá godá mes še esam celti.

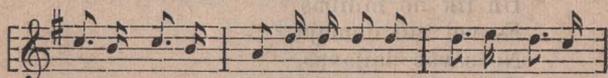
Jautri.

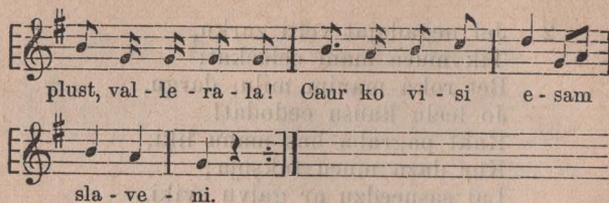
1. Ka - dá go - dá mes še e - sam cel - ti,
Naud' un rajeens e - sot pee mums vel - ti,

Cik mes at - ri ti - kam pra - ti - gi?
Tā jau mu - su te - vi tei - ku - ņi,

Kā mums preeki kļust, valle - ra - la! Še kur a - lus

2. Musu arste pagiras mums dzeedé,
Burtneeks dzeemas dzirém saraksta.
Saimneeks uzvelk, cik ik-katris sveede,
Kambarí uz melná galdiņa;
Un kas banku tur, valra!
Luko šur un tur, valra!
Cik un kads ar alu jasoda.
3. Kreetni beedri! tik ap alu greežas
Visa musu valsts un spreesšanas.
Braļi, velceet, eekam jums vel sveežas,
Un lidz seenas visas ligojas,
Mucas nesect ņei, valra!
Lai eekš glazém lej, valra!
Un tad pagrabá driz gažat tás!

J. Allunans.

№ 25. Kad alus kaná mirdz.

Kad alus kaná mirdz,
Tad rupju nezínu,
Tad ligo mana sirds,
Tad visu aizmirstu.
Un tik no milibas
Es vel tad domaju,
No savas daiļavas,
Tad saldi sapņoju.

Tad manim viņas tēls
Še gará paradās,
Tik daiļš, tik slaiķis, tik cēls,
Kā reti radijas.
Tad dzeesmu skandinu
Es daiļai jaunavai,
Tad laimes uzdzēru
Es Latvju meitiņai.

Ed. Zeibots.

№ 26. Kā Daugava vaida un bangas kā krac.

Baumaņu Karlis.

2. Vai Perkoņam tadeļ bij Daugavu rakt,
Ka deeveem un teviņas sargeem
Bij skaudīgi slapuņeem udeni lakt,
Ar bizmaņeem kaudamees bargeem?

3. Gan sentevi zināja pameelot tos
Ar saldaļo meestu un alu;
Tad nebij neveena, kas neligsmotos,
Gar Latvijas Daugavas malu.
4. Jus meitiņas šurpu ar vainadziņiem,
Ar metram un ozolu zareem;
Un puīši ar alu un karodziņiem:
Lai zeedojam slapušeem gareem!
5. Lai Daugavas grīva līdz pamateem žust;
Pat jura lai izsīktu sausa:
Tad Trimpum vel muzīgi alum bus plust,
Lai sausam ir paši iz kausa!
6. Lai dzerām, lai dzeedam, lai uzsakam deet,
Lai svets mums ir deevibas likums!
Lai Trimpus mums alu no jauna sak leet,
Lai atdzīvo sentevu tikums!

Auseklis.

№ 27. Kad draugu starpā ligsmis sedu.

Kad draugu starpā ligsmis sedu,
Pee alus kanam terzeju,
In sanitatem Lettonorum,
Tad katru kanu tukšoju.

Kad liktens lemis beedrus atstat,
Un veentuls slapas dzeseju,
In sanitatem Lettonorum
Tad katru kanu tukšoju.

Viscauri mužu, kamer veen es
Vel sarto alu ceenišu,
In sanitatem Lettonorum,
Tad katru kanu tukšoju.

Un kad reiz es uz naves gultas
Jau ped'jo stundu gaidīšu,
In sanitatem Lettonorum
Vel reizi kanu tukšoju.

Ed. Zeibots.

№ 28. Kad par dzīvi preecajos.

G. Grindels.

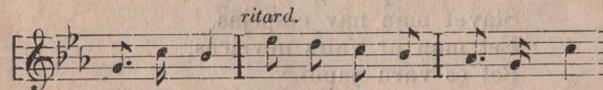
1. Kad par dzi-vi pree-ca-jos, Vaj kad par to

gau-du, Kad ar lai-ku sa-nai-dos

Un to daudzreiz zau-du, — Pa-gra-bá tad

ritard.
aiz-stei-dzos, Skum-ju pilns tur ap-se-žos,

Ee-sa-ku tad žu-pot.

Dziru dzeesmas.

2. Jausmigi un šausmigi
Iraid zemá rumé,
It kà sapní miglaini
Ap man' garu drume.
Katrīs greks — vaj leels, jeb mazs —
Tad man pratá eesaujas,
Tadeļ vajag župot.
3. Gaišaka un gaišaka
Gaisma galvá rodas,
Roka top jo žiglaka,
Tik pee kanas dodas,
Visám mucám japeestaj,
Kuřas manim pretim maj,
Bus jo projam župot.
4. Mucas virs visleelakás
Sež pats alus papa,
Sirma, veca spelejas
Ap šo garu trapa,
Un tas uzsauc: „Mudigi
Vedat šurp man jaunekli,
Vaj tas prot ar župot.“
5. „Ai, cik veen tev patikas!“
Eesaucos es naigi,
„Lai man slapes remdetos,
Sarkani top vaigi.
Stavet man nav eespejas,
Eet man ar vairs neveicas,
Bet es varu župot.“
6. Trimpum blakus uzrapjos
Klat pee spundes dvesmas,
Pļapaju un pasmejōs,
Dzeedu dziru dzeesmas;

- Leniņam tad nogurstu,
Apakš mucas paslikstu,
Nevaru vairs župot.
7. Pagrab'gareem nedriksti
Tu ne mužam spitet,
Citadi tee, dūsmigi,
Leeltu alu plitet.
Ne, lai garus devejus
Turam mes it laipnigus,
Jauki iraid župot.

Lautenbacha tulkots.

№ 29. Kads sirmgalvis ceemiņa puķiti ved.

Kads sirmgalvis ceemiņa puķiti ved
Uz majām par seevu ar preek';
Bet atri uz zaldatu acis ta met,
Un veciti ludzas parleek',
Lai braucot tas seená jel nu,
Lai braucot, lai braucot jel —
Ha, ha, ha, ha, ha! Skrururu,
Lai braucot tas seená jel nu.

E! sirmgalvis domaj', kas viņai te skrees?
Ta grib mani manit un vilt.
Pag', pag'! es taisos kà brauktu patees',
Bet noslepjos krumos aiz tilt';
Tad seená es braukšu jel nu,
Tad braukšu, tad braukšu jel —
Ha, ha, ha, ha, ha! Skrururu,
Tad seená es braukšu jel nu!

Te uzars nu ceemiņa izpušķots jaj,
 Kā muižneeki gerbtees tik medz.
 Pee loga tam seeviņa tagad nu maj
 Un durvis len' vaļā tam sledz.
 Virs seenā man braucis ir nu,
 Virs braucis ir, braucis ir —
 Ha, ha etc.

Pee krutim ta zeedošo puisenu speez,
 Ta buço to saldi un gard';
 Bet sirmgalvis glunedams moku daudz cees,
 Un durvis tas vaļā nu spard:
 „Es seenā vis nebraucu nu,
 Es nebraucu, nebraucu —
 Ha, ha etc.

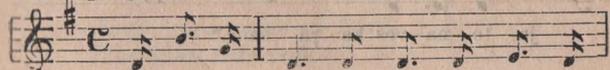
Tik atri kà putnis pa logu nu leen
 Tai drauguls un aizmuk tad gan.
 Ta dušig' bet saka: „Kam bargs tu šē skreen?
 Ar godu tas sersis pee man.
 Vaj seenā vis nebrauci tu?
 Vaj seenā vis nebrauci?
 Ha, ha etc.

„Vilks, perkons! ja brauktu es divdesmit versts
 Vaj seenā, vaj sekā nu ar,
 Pee joda! tad tomer vis nebus šē serst!
 Kas panest šo smeeclu gan var!
 Lai jupis brauc seenā jel nu,
 Lai jupis tad nobrauc jel —
 Ha, ha, ha, ha, ha! Skrururu!
 Lai jupis brauc seenā jel nu!⁴

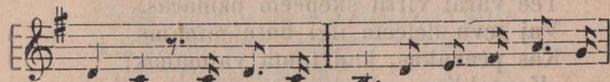
(Langbeins.)

Nr 30. Kam brivās krutis vira sirds atrodas.

Specigi.

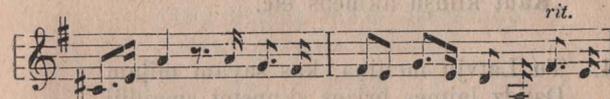
1. Kam bri-vās kru-tis vi-ra sirds at-

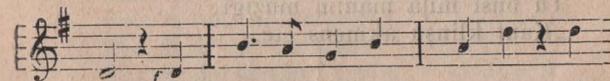
ro-das, Kam speks vel nelausts dzi-ves gru-ti

bās, Lai cee-ši vee-no-da-meess ko-pā

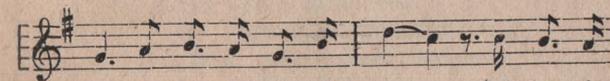
do-das, Iz pil-nas kruts dzeed dzeesmu ligsmi-

bās: „Kaut klin-šu ak-mens šķel-tos, Mes

mu-žam dro-ši cel-tos! Prom jau-nek-

lis kà ve-ja spar-neem trauc, Kad te-vi-

ja to na - ves ka - rā sauc.“

2. Lai tevu tikums, gods mums paleek zinams,
Tee varai virsú šķepeem uzmacās,
Vaj tevu deleem ilgi butu minams,
Kas peenakas, kad tauta vaimanās?
„Kaut klinšu akmens etc.
3. Lai tadeļ solas katris, roku sneegdams,
But tautai, zemei, mirstot, dzivojot;
Kas drikstes statees musu vidú leegdams?
Nost vara! Visur lai dzird atskanot:
„Kaut klinšu akmens etc.
4. Tu Latvju meitiņa, kas savam miļam
Daudz laimes brižos skupstot smaidīji,
Kaut vatīs vargtu, kaps atvertos dzivam,
Tu busi miļa manim muzīgi:
„Kaut klinšu akmens etc.
5. Ja liktens lemis, ka bus aizeet tāļi,
Lai draugu rokas speezam šķirdamees.
Vel reiz lai saucam: Latvju deli, braļi,
Mes gribam but pee tautas, tevzemes:
„Kaut klinšu akmens etc.

K. Kundziņš.

№ 31. Kam goda sirds ir azoti.

Kam goda sirds ir azoti,
Tas alus trauciņu
Ķer roká un sauc skanīgi:
„Deevs, sveti Baltiju!“
Tads malciņš tautas deleem gards
Un sakni sirdí ļauj tas vards:
„Lai sveika Baltija!“

Un ja kads padels gaditos,
Kas dzimis Baltijá
Un tadam sirds vel nemostos
Paceltees ligsmibá,
Ja tam reebj delu sveikšana,
Tad kuplak mana dzeesmiņa
Skan: „Sveika Baltija!“

Kam liktens ceļu radijīs,
Izeet no tevijas;
Kas taļumá ir aizgajīs
Pec darb' un uzturas;
Tas sapnī eeraug' teviju,
No acim slaucij's asaru
Puš: „Miļá Baltija!“

Kur mani tevi dzivoj'ši,
Kur gruti pulej'šees,
Kur dus tee kapá meerigi,
Tur esmu atnodees.
Un viņu kapi sludina:
„Dels, šeit ir tava tevija,
Lai sveika Baltija!“

„Lai sveika mana tevija!“
 Tà maná sirdí skan;
 Ja padeli to nicina,
 Jo miļaka ta man.
 Kà glazé alus putojas,
 Tāpat „Sveiks“ lupām parplustas,
 „Lai sveika Baltija!“

Lai glazes kopá skandinam
 Apsveicot teviju;
 Lai veselib' tai uzdzeřam:
 „Deevs, sveti Baltiju!“
 Vel dzivot beigdams dzeedařu
 Pirms viņas smiltis duseřu:
 „Lai sveika Baltija!“

H. Lieventhals.

Nē 32. Kam speks un duša sirdi mit.

Kam speks un duša sirdi mit,
 Nav bail no pret'neeka,
 Kam zobins labá roká spid,
 Pee sirds kam tevija,

Kas samanigs
 Un uzticigs

Pret eenaidneeku dodas,
 Vaj gods vaj nave rodas —
 Tas istens Latveetis!

Kas droři, brivi dzeesmu dzeed
 Ar garu preecigu,
 Prot svetās leesmas sirdi leet
 Pret musu naidneeku,

Kas nebaidas
 Un nekaunas,
 Kur vajag aizstat tautu,
 Kad to ar zemé rautu —
 Tas istens Latveetis!

Kas bargu gaisu nebaidas,
 Kaut řaudas zibiņi,
 Caur baigám eet bez bailibas,
 Ja, pat caur uguni,

Kas vaidneekam
 Jo nīknakam

Greeř krutis teeřam preti
 Un nepadodas leti —
 Tas istens Latveetis!

Kas musu tevu Deevam tic
 Un pee ta turas ceet',
 Un verdzibu kas apspest lidz,
 Kamer tas kapá eet,

Kas pateesigs
 Un neřaubigs

Sneedz roku saveem beedreem
 Un rupejas ar sveedreem —
 Tas istens Latveetis!

F. R.

Nē 33. Kařaviri bedajasi.

Kařaviri bedajasi,
 Asinaiņa gaisma aust.
 Kařaviri bedajasi,
 Asinaiņa gaisma aust.

Sniga sneegi, putinaja,
Stalti gaja kařavir',
Taļu jaja, nepazinu,
Vaj bus mani baleliņ'.

Pati mate padarija
Sav' deliņu kařavir',
Uzvilkusi brunus svarkus,
Zobentiņu peežozus'.

Seglo, masiņ, kumeliņu,
Kamer aušu kajinās;
Leec sidraba eemauktiņus
Ar tām zelta spradzitēm.

Bralit, vaj tu taļu jasi,
Tautu meitu sveicināt?
Kam sidraba eemauktiņus,
Kam tās zelta spradzites?

Gan es tautās vis nejašu;
Masiņ, dod man gaŗu šķep',
Padod manim zobentiņu
Balti, balti bal'natu.

Kam, braliti, zobentiņu,
Kam ņem leelu gaŗu šķep'?
Vaj tu gan ar tautas deleem
Mežā eesi medibá?

Gan medibá vis nejašu;
Masiņ, nopin vainadziņ'!
Pin no sarkanbaltām rozēm,
Nopin manis gaididam'.

Jašu, jašu taļu, taļu,
Leelu taļu svešumā:
Tevuzemei grūti laiki,
Deleem ja-eet paligá.

Jašu tur, kur platá lauká
Saule kaulus balinas;
Jašu tur, kur pulku teces
Pasarkanās upites;

Tur, kur šķepu pulki gaida,
Saules staros spiguļo,
Tur, kur skaudras bultas skraida,
Kaŗa dzeemas daudzina.

Tevuzemei brivestibu
Pirksim mes ar asinim;
Tevuzemes milestibu
Mes ar darbeem radisim.

Masiņ, ja es ne-atnaku,
Atnak tik mans kumeliņš,
Tad aizej uz kapsetiņu,
Sveicin' manu ligaviņ'.

Sveicin' manu ligaviņu,
Aiznes tai to vainagu!
Stasti, ka es kapá kritis
Tevuzemi aizstavot.

Tautas dzeesma.

№ 34. Krauklits sez ozolá.

Krauklits sez ozolá
Zelta speles rociņá.
Ak tai ridi, ak tai ridi,
Zelta speles rociņá.

Vaj krauklit, tu redzej',
Kur aizveda mus' masiņ'?
Ak tai ridi, ak tai ridi,
Kur aizveda mus' masiņ'?

Par pureem, par mežeem,
Par smalkeemi krumiņeem.
Ak tai ridi, ak tai ridi,
Par smalkeemi krumiņeem.

Tur aizved' mus' masiņ'
Uz bagatu Vaczemit'.
Ak tai ridi, ak tai ridi,
Uz bagatu Vaczemit'.

Tautas dzeesma.

№ 35. Kupleem meežeem veldrē kritot.

Melodija: Manu tevu, vecu tevu.

Kupleem meežeem veldrē kritot,
Alus mucās peetrukstas,
Tad, ar Deevu! projam eetot,
Alma universitas!
Latvju dels no Metraines,
Tagadiņ tev jašķiras.

Draugeem jautri kopá plitot,
Attek stunda — jašķiras!
Kanas vel reiz kopá sitot,
Dzeņam ped'jas ceļmalkas.
Latvju dels no Metraines,
Tagadiņ tev jašķiras.

Laiva steidzas ligodama, —
Draugus vel reiz sveicinu —
Metras vilņus skaldidama,
Ligojas uz teviju.
Latvju dels no Metraines,
Tagadiņ tev jašķiras.

Vizi, laiva, vizedama,
Aizved driz uz dzimteni,
Tur man gaida serodama,
Ligaviņa, vecaki.
Latvju dels no Metraines,
Tagadiņ tev jašķiras.
Jusmiņš.

№ 36. Kursu viri, Latvju deli.

Kursu viri, Latvju deli, e! deli,
Trinat šķepus, dražat aires;
Klupat dizās oša laivās, e! laivās,
Lai ligoja Bangaputis
Baltās mates baltos kalnos,
Baltās mates bangu kalnos, e! kalnos,
Juras mates bangu lejās.
Daugaviņas straujās gatēs
Rigas pile atspideja,
Rigas pili, Vacu pili
Latvji dimdinās. Fr. Brivzemneeks.

№ 37. Kur tu augi, daiļa meita.

Kur tu augi, daiļa meita,
Ka es tevis neredzej'?
Rai, rai ridi trallala,
Ka es tevis neredzej'?

Vaj tu augi pee mamiņas,
Vaj mamiņas puriņā? etc.

Es uzaugu pee mamiņas
Tā kā veena bruklenit'. etc.

Baltām deegu zeķitēmi,
Sarkanāmi kurpītēm. etc.

Sneedz rociņu, dod mutītes,
Paleec manim saderet'! etc.

Velti, velti tu, puisīti,
Uz manimi lukojees. etc.

Vaj nac matus šķirstidamsi,
Vaj cepuri grozīdams; etc.

Taisni saku, nemeloju,
Tu jau manis nedabus'. etc.

Citam teva deliņami
Roku sneedzu, solījos. etc.

Tam pasneedzu, tam eedevu
Savu zelta gredzeniņ'. etc.

Ta deliņa kumeliņi
Stalti mani vizināj'. etc.

Tautas dziesma.

№ 38. Lai, braļi, ligsmojamees.

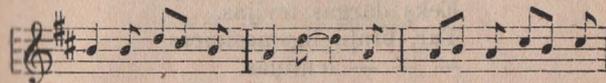
1. Lai bra - ļi lig - smo - ja - mees, Reiz

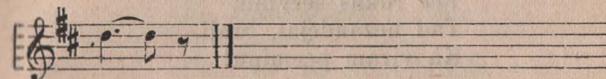
ti - kai dzi - vo - jam; No a - lus ne - bai -

damees, Lai kausus tuk - šo - jam, - - - No

a - lus ne - bai - da - mees, Lai kau - sus tuk - šo -

jam

2. Lai brivais gars šē peemit,
Lai viņā ligsmojam,
Lai dzenamees to ceenit,
Lai viņu uzturam.

3. Lai — — — lentai,
Kas mus tā greznoja,
No Gaujas līdz pat Ventai
Skan tevījai hura!

4. Lai puškots — — —
Un zobīns rociņā,
Lai, tevija, tā celta
Tu topi dziesmiņā!

5. Es labprat kausu tveru,
To mīļai zeedoju,
Tai uzticību zveru,
Kas pret, to nosodu.

6. Ja liktenis jus tāļi
Reiz aizsauc tevijā,
Lai paleekam jel, braļi,
Mes jums vel peemiņā!
7. Reiz atkal satiksimees
Eekš dargās tevijas,
Tur, braļi, ligsmosimees
— — — lentiņās.
8. Un vedu es fideliter
Pee rokas seeviņu,
Tad nezaudejat, braļi,
Kā viram peemiņu!

Ed. Zeibota tulkots.

N° 39. Lai, draugi, preecājamees.

Lai, draugi, preecājamees
Cik spejam, jaunibā!
Lai stipri milejamees
Un stavam beedribā!
Lai rozēs steigšus plucam —
Jo driz tās nozeedes,
Un pilnām saujām kaisam
Uz dzives ceļa mes.

Gan ilgi kopā ligsmot
Seit nevaresim vis,
Jo driz bus ja-eet dzivot,
Kur liktens aizvedīs.
Tad gan cits citu reti
Vairs vaigā skatisim,
Bet draudzib's saitéš ceeti
Jo projam paliksīm.

Tapee, lidz alus putas
Vel kanām pari eet,
Jus visas seras jutas
No sirdim izstumeet,
Un kloķus rokā tverat
Ar vira kreetnibu,
Un gaŗus malkus dzeŗat
Uz tautas laimibu.

Un tad lai rokas dodam
Un solam darbotees,
Uz gaismas ceļa godam
Pret tumsu cinitees!
Caur to tad musu laikus —
Jo ņitee peeder mums, —
Mes padarisim jaukus, —
Tas musu peenakums.

Kaudzites Matis.

N° 40. Lai dzeesmas skan daudz balsu veenibā.

Mocarts.

1. Lai dzeesmas skan daudz bal - su vee - ni -

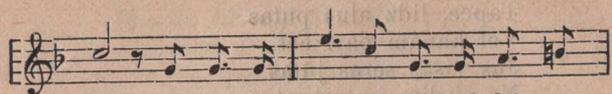

bā! Tev', te - vu - zem', lai apdzeed kat - ra

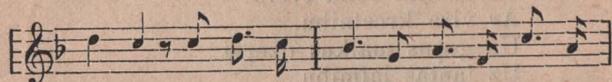

me - le! Tev, dar - gā zem', kur mi - tam mee - ri -

Dziru dzeesmas.

bá, Lai kat - ris sirs - ni - gi daudz lai - mes

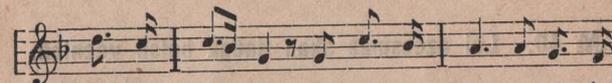
ve - le! Ak ^{Vid-}_{Kur-}ze - me, tu jau - ká dzim - te -

ne, Kaut maz tu pa - saul's sta - stos pee - mi -

ne - ta, Un maz ar dzees - mám lidz šim teik - ta,

ap - dzee - da - ta, Tak mi - ja - ka par vi - sám

pa - sau - lé.

2. Ak, tevuzem', preekš gadu simteņeem
 Tu dažas breemas esi redzejusi,
 Un ar no varmakeem tu dažadeem
 Daudz paridarišanas izceetusi!
 Bet nu, gods Deevam, viss ir pagajis.
 Ak, tevuzem', Deevs tev atspirgtees ļavis;
 Viņš tevi ir iz vecám grutibám izravis,
 Nu tevim zeedu laiks ir atnacis.

3. Tu dargá zem', lai alaziņ, arveen
 Deevs sveti tavus jaukos kalnus, lejas!
 Lai vairak mes tev' milejam ikdeen!
 Lai kauná paleek tee, kas par tev' smejas!
 Lai sajegšana starp mums izplešas!
 Lai preti kaņojam mes teem ar speku,
 Kas glune salaust, apgast musu tautas eku!
 Lai musu gods arveenu vairojas!

Lapas Martiņš.

№ 41. Lai dzivo augsti Latvija.

Melodija no Baumaņu Karļa.

Lai dzivo augsti Latvija,
 Tā Vidzeme,
 Kā Kurzeme!
 Šis miļās Latvju zemites
 Lai alaz labus augļus nes,
 Ja ja, ak ja,
 Lai alaz labus augļus nes.

Lai valda meers par Latviju,
 Lai taisniba
 Un briviba
 Pa visu zemi izplatas
 Un katrá majá atrodas!
 Ja ja, ak ja,
 Un katrá majá atrodas!

Lai izzud vecá tumsiba
 Un kutriba
 Un bailiba!
 Lai Latvju dzive, tikumi
 Top jauki, labi, teicami,
 Ja ja, ak ja,
 Top jauki, labi, teicami.

Lai pee-aug prata gaišibá,
 Veenpratibá
 Un ticibá,
 Lai Latvji aug atzišaná
 Un katrá labá tikumá!
 Ja ja, ak ja,
 Un katrá labá tikumá!

№ 42. Lai kopá sanakam.

Silchers.

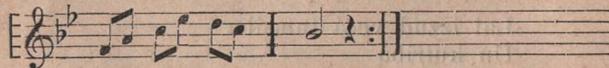
1. Lai ko - pá sa - na - kam un uz - dzee -

dam! Lai bal - sis pa - ce - ļam un dzeesmas

skan - di - nam, Ka caur to sirds un prats

ee - ligs - mo - jas.

2. Caur mužu pasaulé šē staigajot
 Sirds ligsmā paceļas, kad dzeedam dzeesmiņas,
 Kas godam dzeedatas jauki atskan.

3. Ja darbs man aridzan gruts izradas;
 Ja raizes sirdi mac un visai zudas prats,
 Tad veen caur dzeedašan' nak atspirgšan'.
4. Nu lai šī dzeesmiņa jauki atskan,
 Lai vecá tumsiba parveršas gaišibá,
 Lai tautu laimiba no jauna zēļ.

Drg.

№ 43. Lai zaļo musu beedriba.

Lai zaļo musu beedriba
 Daudz gadu pilnibá,
 Lai pastav musu draudziba
 Jo projam stiprumá!
 Lai šīs stundas vadot mums nav zēļ,
 Jo projam dzeedat gribam vel,
 Jo projam dzeedat, jo projam dzeedat,
 Jo projam dzeedat gribam vel.
 Vel jo projam mes ja, ja, ja, ja, ja,
 Dzeedat gribam mes ja, ja, ja, ja, ja,
 Lai musu dzeesmas skan veen bez breemas,
 Lai musu dzeesmas skan, ura! ;:

Bez dzeedašanas butu mes
 Kà lauks bez zaļuma;
 Bez draudzibas neveens nespes
 Dot dzeesmám jaukuma.
 Dzeedot ligsmu garu mantojam
 Un visas rupes aizmirstam;
 Lai ilgi dzivo, kas dzeedat miļo,
 Lai ilgi dzivo tas! ura!
 Ura, ura, ura, ra, ra, ra, ra etc.

№ 44. Ligo laiva uz udeņa.

Ligo laiva uz udeņa,
Uz araja meitiņām.
Arajam ir skaistas meitas,
Zegelišu audejiņ's.

Veena auda, otra verpa,
Treša raksta zidautiņ'.
Dod, mamiņa, to meitiņu,
Kuņa raksta zidautiņ'.

Ja nedosi tās meitiņas,
Es nomiršu želabās.
Kur jus mani glabaseeti
Želabās nomirušu?

Tur mes tevi glabasimi
Skaistā rozu darziņā,
Tur izaugā kupla leepa
Deviņeemi žubureem.

Ik svetdeenas meitas naca
Vainadzīpus darinat.
Novijušas vainadzīpus
Aizeet Maras baznicā.

Mara prasa raudadama:
Kur meitiņas tadu ņem'?
Rigā pirku, naudu devu,
Vaczemēi kaldinaj'.

Ko jus meitas melojati,
Ta ir puīša dveselīt';
Ta ir puīša dveselīte
Želabās nomiruša.

Tautas dzeesma.

№ 45. Luk pakalnā kuplaji ozoli šņac.

Melodija: Kā Daugava vaida.

Luk pakalnā kuplaji ozoli šņac
It stalti un dziņani celi,
Kad negaisa breesmigais veesulis krac —
Tur pulcejas tevijas deli.

Teem vetra nespej pat zariņu laust,
Tee galvas veen specīgi krata;
Ne sneegs, ne leetus teem saknes var graust —
Tee drošību negaisos rada.

Tur tevijas deleem ar sirdiba aug
Preekš tautas cinitees, stradat;
Kad viņi kuplajus ozolus raug,
Teem bailiba nenak ne pratā.

Vel Latvijā viri kā ozoli stav —
Ko bedajees, tevija dargā?
Teem vetrās, negaisos bailibas nav,
Tee breesmigos brižos tev' sarga.

Veesturs.

№ 46. Manu tevu, vecu tevu.

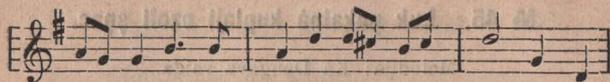
Belmanns.

1. Ma - nu te - vu, ve - eu te - vu, Si - la

za - ķis no - ba - dij' — Es gri - be - ju glab - ti

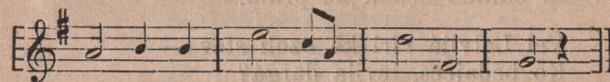
ee - ti, Aiz smeek-lee-mi ne - va - rej'. Latvju

dels no Met - rai - nes, Tu jau vi - ņu

ne - iz - glabs'! Latvju dels no Met - rai -

nes, Tu jau vi - ņu ne - iz - glabs'!

2. Vecais tevs un apentiņis
Veens otrami preeku dar' —
Vecais ap'nim meetu mina,
Apins veco dancinaj'.
Latvju dels no Metraines,
Nedanco pec apiņa!

3. Ciruliti, mazputniti,
Nesed' ceļa maliņa!
Ritā nacis leeli-kungi,
Tee tev' bazis karité.
Latvju dels no Metraines,
Nebazees tu karité!

4. Vagarite Deevu ludza,
Elé kajas karajās;
Kam tu Deevu tad neludzi,
Kad tu kuli darbineek'? —
Latvju dels no Metraines,
Nepaleec par vagarit'!
5. Lai bedaja velns par bedu,
Es par bedu nebedaj'!
Liku bedu uz akmeņa,
Sper' ar kaju udeni.
Latvju dels no Metraines,
Tu par bedu nebeda!
6. Bagats mani nabadziņu
Ar kajiņu sveicinaj'.
Sveicini, Deevs, bagatoi
Ar uguns pagaliti!
Latvju dels no Metraines,
Uzklauses, ko tauta dzeed!
u. t. j. pr.

Tautas dzeesma.

№ 47. Meita gaja uz avotu.

Meita gaja uz avotu,
Uz avotu,
Uz avotu udens smelt,
Udens smelt.

Preti naca jauni kungi,
Jauni kungi;
Sasit meitas udens kruz',
Udens kruz'.

Meita raud pec savas kruzes,
Savas kruzes;
Kruzit', manu zaļu kruz',
Zaļu kruz'.

Kungi meitai naudu sola,
Naudu sola;
Meitai naudas nevajag',
Nevajag'.

Meita raud pec savas kruzes,
Savas kruzes;
Kruzit', manu zaļu kruz',
Zaļu kruz'.

Kungi meitai muižu sola,
Muižu sola;
Meitai muižas nevajag',
Nevajag'.

Meita raud pec savas kruzes,
Savas kruzes;
Kruzit', manu zaļu kruz',
Zaļu kruz'.

Kungi meitai puisi sola,
Puisi sola;
Meitai puīša gan vajag',
Gan vajag'.

Saspeļ velns to zaļo kruzi,
Zaļo kruzi;
Es pee puīša turešos,
Turešos.

Es pee puīša turešosi,
Turešosi
Kà pee zelta gabaliņ',
Gabaliņ'.

Tautas dzeesma.

Nr 48. Meitiņa miļā, puķite, rozit'!

Meitiņa miļā, puķite, rozit'!
Ja es došu tevam godu,
Vaj tu busi mana?
Vel, vel, vel, vel sava,
Manas pašas vaļa.
Ko es gribu, to es daru,
Manas pašas vaļa.

Meitiņa miļā, puķite, rozit'!
Ja es došu matei godu,
Vaj tu busi mana?
Vel, vel, vel, vel sava etc. etc.

Meitiņa miļā, puķite, rozit'!
Ja es došu braļam godu,
Vaj tu busi mana?
Vel, vel etc. etc.

Meitiņa miļā, puķite, rozit'!
Ja es došu masai godu,
Vaj tu busi mana?
Vel, vel etc.

Meitiņa miļā, puķite, rozit'!
Ja es došu tevim godu,
Vaj tu busi mana?
Bušu, bušu tava;
Tava nu ir vaļa,
Ko tu gribi, to tu dari,
Tava nu ir vaļa.

Tautas dzeesma.

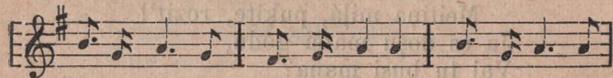
№ 49. Mes preeka pilni ligojam.

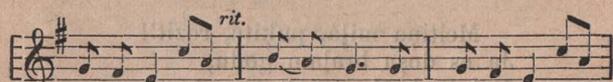
1. Mes pree-ka pil-ni li-go-jam, Bez

be-dám un bez breesmám, Mes krogos veenmer

dzi-vo-jam Un — sa-spej jods—ko be - dajam Par

nakoš' dee-nas jaus-mám, Par na-koš' dee-nas

jaus - mám! Iz „Jaanee Dunduri“.

№ 50. Mes reiz bijam divi beedri.

1. Mes reiz bijam di-vi beedri, Stip-ri a-lus

dze - ra - ji, tra - ra dze - ra - ji.

2. Dzerám deenu, dzerám nakti,
Dzerám cauru nedeļu.
3. Terzejám mes jautri, jautri,
Nemitigi dzerdami.
4. Beidzot mans vismiļais beedris
Galvu duris apkusa.
5. Galvu noduris it gruti,
Tas uz sola izsteepás.
6. Vai, tu manu suru deenu,
Nu man tiri janoslapst!
7. Draugs dus Meega-mates klepí —
Kam lai nu es uzdzeru?
8. Veenigi aiz leelám bedám
Es ar galvu noduru.
9. Prozit! Meega-mates klepí
Lai no alus sapņojam.

Jusmiņš.

№ 51. Metraine mes, Muzu deli.

Metraine mes, Muzu deli,
Dažu kanu tukšojam,
Neskatot vaj agri, veli
Jautras dzeemas skandinām,
Kā lai tagad zeedu laikā
Ligsmot neligsmojamees?

Braļi, lai mes rokas sneedzam,
Preeka pilni uzsmaidam,
Bedám sirdis ceļu leedzam,
Skaļi balsis paceļam!
Kā lai tagad zeedu laikā
Ligsmot neligsmojamees?

Tagad, kur vel kopá esam,
Kur kà braļi dzivojam,
Kur mes Ligai dzeemas nesam,
Trimpum alu zeedojam,
 Kà lai tagad zeedu laiká
 Ligsmot neligsmojamees?

Driz jau pa-ees jaukee briži,
Jaukee briži Metrainé;
Driz mes, Latvju deli, diži
Izklidisim pasaulé.
 Kà lai tagad zeedu laiká
 Ligsmot neligsmojamees?

Ed. Zeibots.

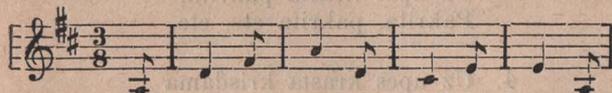
Nē 52. Ne vis slinkojot un pustot.

Ne vis slinkojot un pustot
Tautu labá godá ceļ,
Ne, pee prata gaismas kļustot
Tauta zeed un tauta zeļ.

Ja ikveens tik zemé setu
Veenu graudu veselu,
Kas tad izskaitit gan spetu
Zelta kveešu krajumu?

Bet kas leelidamees pardot
Ved uz tirgu pelavas,
Tas kà pelus vejam ardot
Zud no ļaužu peemiņas.

Juris Allunans.

Nē 53. No upmalas uz noleju.

1. No up - ma - las uz no - le - ju Raibs

tau-riņš skrai-dit skrai-di - ja, Skraidi - ja,

skrai-di - ja, skrai-di - ja, Raibs tau-riņš

skrai - dit skrai - di - ja, Skrai-di - ja,

skrai-di - ja, skrai - di - ja, Raibs tau-riņš

skrai - dit skrai - di - ja.

2. To meitiņa ķert gribeja,
Kà traka skrej pec tauriņa,
Tauriņa, tauriņa etc. etc.

3. Kà traka pakaļ skreedama
Uz upes krasta pakrita,
Pakrita, pakrita etc. etc.
4. Uz upes krasta krisdama
Eevelás upes dziļumā,
Dziļumā, dziļumā etc. etc.
5. Eevelás upes dziļumā
Un brec nu leelá brekšaná,
Brekšaná, brekšaná etc. etc.
6. Kads dižens zens to dzirdeja
Un izglabj daiļo meitiņu,
Meitiņu, meitiņu etc. etc.
7. Ši viņam pateic sirsniģi,
Ūz majám ved nu puisiti,
Puisiti, puisiti etc. etc.
8. Uz majám ved nu puisiti
Un neskrej vairs pec tauriņa,
Tauriņa, tauriņa etc. etc.

№ 54. Nu ar Deevu, Vidzemite.

Nu ar Deevu,

Vid-	}	zemite,
Kur-		

Nebušu vairs

Vid-	}	zemé!
Kur-		

Ne-eešu vairs savá vaļá
Ceema duru virinat.

Lai aug puri, lai aug meži,
Kur gaj' cauri drasedams.
Man nu driz bus jadrase
Daiļá kaŗa pulciņá.

Kad, maniņa, to redzetu,
Kà pušķoja tav' deliņ',
Tad tu vairsi neraudatu
Sava dela auklejum'.

Uzvilks kaŗa meteliti,
Uzliks kaŗa cepurit',
Apjosis ar zobentiņu,
Cels uz stalta kumeliņ'.

Dzeedadami, speledami
Eenaidneekus uzvares;
Dzeedadami, speledami
No kariņa majá naks.

Tautas dzeesma.

№ 55. Nu mes baliņi sasatikušees.

Nu mes baliņi sasatikušees,
Sasatikušees, sasatikušees,
Nu mes baliņi sasadzersimees,
Sasadzersimees, sasadzersimees.
Dzeŗ, manu baliņu,
Dzeŗ, dzeŗ, dzeŗ, dzeŗ, dzeŗ, dzeŗ!

Tautas dzeesma.

№ 56. Nu sveiki braji, kas šeit kopā esam.

Specīgi.

Belmans.

1. Nu svei-ki bra - ļi, kas šeit ko - pā
2. Mes mo - sta - mees uz jau - nu, jau - ku

1. e - sam, Ko mi - le - sti - ba vee - no -
2. dzi - vi, Mus mo - di - na - ja lai - ka

1. ja; Mes mi - ļai te - vi - ļai šis dzeesmas
2. gars; Bri - vi - ba mu - su ka - ro - gam par

1. ne - sam. Un ga - ram, kas mus beedro -
2. zi - mi Un tais - nib's kau - sam pil - nigs

Ziglaki.

1. ja. Mus vi - sus sil - da jau
2. svars. Lai bri - vi - ba za - ļo,

1. mi - le - sti - bas stars, Kas mi - ļo
2. lai tais - ni - ba spid, Uz to lai

1. te - vi - ju, tam Latv - ju gars. Mus
2. dze - na - mees, Latv - ji, ik brid! Lai

1. vi - sus sil - da jau mi - le - sti - bas
2. bri - vi - ba za - ļo, lai tais - ni - ba

1. stars, Kas mi - ļo te - vi - ju, tam
2. spid, Uz to lai dze - na - mees, Latv -

1. Latv - ju gars.
2. ji, ik brid!

J. Pilsatneeks.

№ 57. Ozoliti, zemzariti.

Ozoliti, zemzariti,
Kam tu augi lejiņā?
Aija, aija, aija — ja!
Kam tu augi lejiņā?

Meitas tavus zarus lauza,
Kalniņai stavedam's.
Aija, aija, aija — ja!
Kalniņai stavedam's.

Lauzeet meitas, ko lauzdamas,
Galotnites nelauzeet!
Aija, etc.

Lai palika galotnite,
Putniņeemi uzmestees.
Aija, etc.

Tur atskreja lakstigala
Dzeltaineemi sparniņeem.
Aija, etc.

Ta nebija lakstigala,
Ta bij puisa ligaviņ'.
Aija, etc.

Guli, mana ligaviņa,
Uz manāmi rociņām!
Aija, etc.

Ja bus rokas noguletas,
Tad es tevi modinašu.
Aija, etc.

Ceļees, mana ligaviņa,
Man rociņas noguletas.
Aija, etc.

Man rociņas noguletas,
Tev meedziņis izgulets.
Aija, aija, aija — ja!
Tev meedziņis izgulets.

Tautas dzeesma.

№ 58. Ozoli vel Baltijā.

A. Zöllners.

1. O - zo - li vel Bal - ti - jā Za - ļo
2. Kur tās smuidrās lee - pas aug, Kup - lus

1. kal - nos, ee - le - jā, Tā - pat
2. o - zo - lus kur raug', Bri - vas

1. jā, Tā - pat vi - -
2. raug', Bri - vas Latv - -

1. Tā - pat
2. Bri - vas

1. O - zo -
2. Jo teem

1. vi - ri at - ro - das, O - zo - leem kas
2. Latv - ju dzeesmas tric, Jo teem aust jau

- - ri at - ro - das, O - zo -
- - ju dzeesmas tric, Jo teem

vi - ri
Latv - ju

leem kas lidz'-na - jas,
aust jau jau-kais rits,

Soli.

lidz' - na - jas,
jau - kais rits, Tā - pat vi - ri,
leem kas lidz'-na - jas, Bri - vas Latv - ju,
aust jau jau-kais rits,

Soli.

1. Tā - pat vi - ri at - ro - das,
2. Bri-vas Latv - ju dzeemas tric,

1. das, O - zo -
2. tric, Jo teem

mf

1. O - zo - leem kas lidz'-na - jas, Stipri
2. Jo teem aust jau jau-kais rits. Latvju

leem, O - zo - leem
aust, Jo teem aust

1. Stip-ri stav pret
Tutti. 2. Latvju vi - ri!

1. stav pret auku bar - gu, Te - vi -
2. vi - - ri! gribam dro - ši Ci - ni -

1. Stip-ri stav pret
2. Latvju vi - ri!

1. ju tur mi - lu, dar - gu; Tai lai
2. tees un dzee-dat ko - ši! Vi - reem

1. ar šās dzeemas skan, Kamer Latv - ju me - li
2. bri - vi ro - ku speest, Kamer dzi-vib's sve - ce

1. man', Tai lai ar šās dzeemas
2. dzeest; Vi-reem bri - vi ro - ku

1. Tai lai ar šās dzeemas skan, dzeemas
2. Vi-reem bri - vi ro - ku speest, ro - ku

1. skan, Ka-mer Latv-ju me-li
2. speest, Ka-mer dzi-vib's sve-ce

1. skan, Ka-mer Latv-ju me - li man', me-li
2. speest, Ka-mer dzi-vib's sve-ce dzeest, svece

1. man'
2. dzeest!

1. man'
2. dzeest!

J. Pilsatneeks.

№ 59. Pa Daugavu laivineeks irās.

Leni.

Silchers.

1. Pa Dau-ga - vu lai - vi-neeks i - rās It

vē - lu va - ka - rā, Un lai - vi - ņai

te - cet šķi-rās, Kad me - ness spi - de

ja. Te tam no ne - jau - ņi ra - das Pee

kra - sta mei - ti - ņa, Tai bi - ju - ņas be - das

ka - das, Ka gau - ņi rau - da - ja.

2. Viņš laiviņu turedams jauta,
 „Kam raudi, meitiņa?“ —
 Bet laiva no vilņeem rauta
 Driz klat pee bezdibiņa.
 „Bedz projam, puisiti, steidzees,“
 Ši mīļi skubina,
 „Dažs laivineeks šeitān beidzees,
 Kas mani zeloja.“

3. „Man jatek ar asaru lasēm
 Pee sava mīlakā,
 Kas droši pa udens gazēm
 Man peekļut megināja.
 Tas klusi Daugavas dzilē
 Dus gadu simteņus
 Un mani arveenu mile,
 Pec ta man raudat bus.“

4. Vel laivineeks nebaltā deenā
 Gan ķer pec neraga,
 Bet glabiņa vairs neveena,
 To straume nogremdeja.
 Par to vēl Staburags rauda
 Lidz šodeen asaras;
 Ar bedigeem seri gauda
 Un mužam nerimstas.

Fr. Malbergis.

№ 60. Pirmā vizbulite plauka.

Pirmā vizbulite plauka
 Dabas mates darziņa,
 Veentesīga, tomer jauka
 Savā nenozeedzībā.

Veentesīgi uzskatiju
 Nevainibas stadiņu,
 Nevilšus tur eeraudziju
 Pari zilu actiņu.

Burvigi, gan ne bez ziņas,
 Tās uz mani lukojās,
 Nogrimis nu esmu viņās
 Vizbulites actiņas.

Fr. Malbergis.

№ 61. Precīgi caur dzīvi ejam.

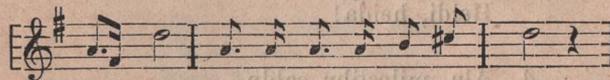
G. Grindels.

1. Pree-ci - gi caur dzi - vi e - jam, Lai ar

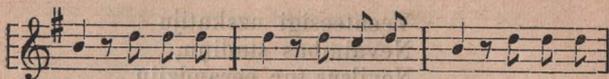
lik-tens dus-mo - jas, Dzeedot, a - lu dze-rot

sme-jam, Ne - pa - zi-stam gru - ti - bas!

Dzeedam tu-vu, ta - ļu - má: U - bi - be-ne, pa - tri-

a, Hei-di, hei - da! Hei-di, hei - da! Hei-di, hei-

da! Hei-di, hei - da!

2. Filistereem jadod nauda,
Ja mac maku delonis;
Pilni kausi veesi gaida, —
„Šmollis!“ sveic to jauneklis
Dzeedot tuvu, taļumā:
Ubi bene, patria, —
Heidi, heida!

3. Preti zeltenites smaida,
Viņas pratu jautrina,
Rupes, skumjas projam raida,
Musu dzivi saldina.
Dzeedam tuvu, taļumā:
Ubi bene, patria, —
Heidi, heida!

4. Alu, milestibu saldu
Darit, strids mus vilina,
Dabujam ar retu kadu,
Dzeedejam to jautribá.
Dzeedam tuvu, taļumā:
Ubi bene, patria, —
Heidi, heida!

5. Driz mums jadodas ir projam, —
Topam klusi, godīgi,
Milestiba zeed jo projam:
Mil mus kreetni jaunekļi,
Dzeedot tuvu, taļumā:
Ubi bene, patria, —
Heidi, heida!

J. Ruceļa tulkots.

№ 62. Puiši jaja peeguļá.

Puiši jaja peeguļá,
Es ar lidzi taisijos.
Puišēem svarki, kažociņš,
Man tik baltee paladziņ'.

Puiši jaja zirgus pit,
Es pee upes nodzertees;
Iztek zaļa lidaciņ',
Norauj manu vainadziņ'.

Aiznes manu vainadziņ'
Burbulišus metadam'.
Nem, baliņi, oša laivu,
Dzen pec mana vainadziņ'!

Oša laiva, smaga koka,
Ta nogrima dibiná.
Nem, baliņi, leepu laivu,
Dzen pec mana vainadziņ'!

Leepas laiva, veegla koka;
Vejiņš dzina maliná.
Nem, baliņi, zeedu laivu,
Dzen pec mana vainadziņ'!

Tur aizdzina, tur palika
Viņá juras saliņá,
Viņá juras saliņá,
Bandineeka kletiņá.

Tautas dzeesma.

№ 63. Putin puta melnais mednis.

Putin puta melnais mednis
Sausá egles zariņá,
Sausá egles zariņá.

Tà lai puta meitas mate,
Kam meitiņas man nedev',
Kam meitiņas man nedev'.

Zeedej' mani linu lauki
Ar zileemi zeediņeem,
Ar zileemi zeediņeem.

Atnaks rudens, ņemšu seevu
Ar kurpitém, ravejiņ',
Ar kurpitém, ravejiņ'.

Saimneeks staiga ņpaukadamsi,
Knipus veen tik metadams,
Knipus veen tik metadams.

Teica mani leeledaju,
Maz' darbiņa stradataj',
Maz' darbiņa stradataj'.

Saimneeks raja ikdeeniņas,
Es staigaju dzeedadams,
Es staigaju dzeedadams.

Ko bij manim tam dariti,
Lustigami pratiņam,
Lustigami pratiņam!

Es uzaugu goda puisis
No vecasi mamuliņ's,
No vecasi mamuliņ's.

Šuvat manim godasvarkus
No vecami ķeselém,
No vecami ķeselém.

Saimneekam ir bruni svarki,
Man tee vecee ķelderiš',
Man tee vecee ķelderiš'.

Tautas dzeesma.

№ 64. Put, vejiņ', dzen laiviņ'.

Put, vejiņ', dzen laiviņ',
Aizdzen mani Kurzemé!
Kurzemneece man solija
Sav' meitiņu, malejiņ'.

Solit sola, bet nedeva,
Teic man leelu dzerajiņ'.
Teic man leelu dzerajiņu,
Kumeliņu skrejejiņ'.

Kuŗu krogu es izdzeru?
Kam noskreju kumeliņ'?
Pats par savu naudu dzeru,
Pats skrej' savu kumeliņ'.

Ai, ludzama krodzineece,
Iznes alu uz parad'!
Pa-augs rudzi, pa-augs meezi,
Es godigi aizmaksāš'.

Dziru dzeesmas.

Naks rudenis, ņemšu seevu,
Lugšu tevi vedibās.
Dzersim kazas trīs deeniņas,
Lai dancoja panaksneek'.

Tautas dzeesma.

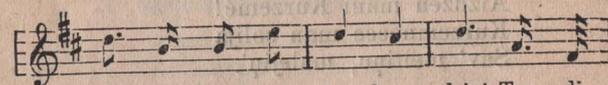
№ 65. Rau, draugi, kā šī kana mirdz.

1. Rau, drau-gi, kā šī ka - na mirdz, Kā

pu - to a - lu - tiņš! Kas zin, cik il - gi

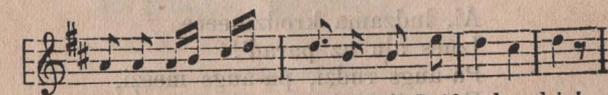
ligs - mo sirds, Lai bau - dam driz! Tra - di-

ri - di ra - la - la - la - la - la - la, Tra - di-

ri - di ra - la - la - la - la - la - la, Kas

zin, cik il - gi ligs - mo sirds, Lai baudam driz!

2. Kas sirdi gaiši eeligsmo
Un laimi peeškirt spes,
Draugs, ligaviņai glazi šo
Lai dzeram mēs!

3. Un kuplai zelta brivibai
Un kreetnam tauteešam,
Šo pilno glazi tevijai
Lai tukšojam!

№ 66. Raug, gurdens trijugs velkās gauši.

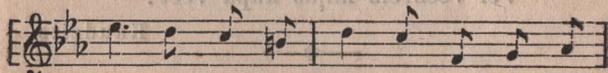
Kreevu tautas meld.

1. Raug, gurdens trij - jugs velkās gau - ši Pa leel - ce-

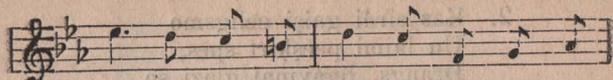
lu iz kal - na - jas; Zem lo - ka

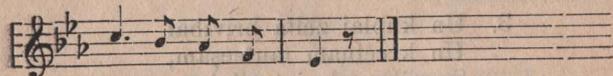
vi - ņam gau - zi, gau - zi Tinkš pulk - ste-

niņš no Val - da - jas, Zem lo - ka

vi - ņam gau - ņi, gau - ņi Tinkš pulk - ste -

niņš no Val - da - jas.

2. Jauns pasteneeks, no pusnakts celees,
Brauc menesnicá sapņodams,
Eekš ratu stura dziļi zvelees,
Par zilám acim dzeedadams.

3. Mežs kluss un lauks jau balot sacis,
Un viņa dzeesma želi skan:
„Ai acis, acis, zilás acis!
„Kam jus nu aizverušás man?”

4. „Ar Deevu, manas dzives beedre,
„Tu laipná, daiļá ligava!
„Ar Deevu, manas laimes bedre,
„Tu tevu pilsats, Maskava!” —

5. Un atri saķer viņš nu grožus,
Leek zirgeem pilnos rikšos skreet, —
Vēl veenreiz apskat' kalnus košus,
Vēl veenreiz miļás kapa veet'.

Kaudzits.

№ 67. Riga dimd! Riga dimd!

Riga dimd! Riga dimd!
Kas to Rigu dimdinaj?
Tralala, tralala,
Kas to Rigu dimdinaj?

Tai meitiņai puru kala,
Kam trejadi baleliņ'.
Tralala etc.

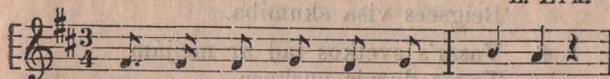
Teva bralis puru kala,
Mates bralis atsledziņ'.
Tralala etc.

Viņas pašas istais bralis
Zelta vaku leedinaj'.
Tralala etc.

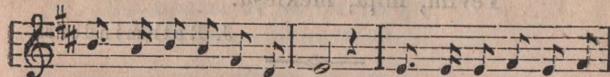
Tautas dzeesma.

№ 68. Ritá vairs nebušu majás.

L. Erk.

1. Ri - tá vairs ne - bu - šu ma - jás,

Tu - vu klat ir šķir - ša - nás, Ce - ļu staigás ma - nas

ka - jas, Do - mas bus pee mi - ļa - kás, Do - mas

bus pee mi - ļa - kás.

2. Kad aiz majas kalnā kapšu,
Skatišos vel eceļā,
Veetiņu apraudzīt sakšu,
Kur man preeki zeedeja.
3. Tad ar noskumušu pratu
Savu ceļu staigašu,
Miļako, kaut ar' nav klatu,
Alaž pratā turešu.
4. Bet kad aukstā zeema beigsees,
Jaukā pavasara smeēs,
Ceļu staigat tad man veiksees,
Čakli manas kajās ees.
5. Preecigs atpakaļ tad nakšu,
Kur man gaida miliba,
Jaunu dzivošanu sakšu,
Beigsees visa skumiba.
6. Vasar's sveikos tad ar meijām
Tavas durvis puškošu,
Puķites pa kalneem, lejām
Tevim, miļā, meklešu.

J. Rathminders.

№ 69. Saulit' tecej' tecedama.

Saulit' tecej' tecedama,
Es paliku pavenī,
Nava savas mamuliņas,
Kas eecela saulitē.

Tec saulite, pagaid' manis,
Ko es tevīm pasāciš':
Aiznes manāi mamuliņai
Labu, labu vakariņ'!

Jau saulite zemu, zemu,
Mamuliņa taļu, taļ';
Teku, teku, nepanaku,
Saucu, saucu, nesasauc'.

Tautas dzeesma.

№ 70. Seši mazi bundzeneeki.

Seši mazi bundzeneeki
Eet pa ceļu bungodam';
Viseem sešēem sirmi zirgi,
Viseem caunes cepurit's.

Visi seši sajajuši
Manā rožu darziņā.
Divi saka: ta ir mana,
Divi saka: tas nav tees'.

Divi mani saķeruši
Zelta kreles dāvina.
Es neņemšu, ne man vajag
Tik jaunami skuķenam.

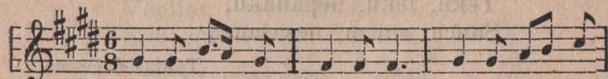
Eešu majā, prasis tevs:
Kur tu pemi, kas tev dev'?
Man eedeva ceema puiši
Mani mazu miledam'.

Mani mazu miledami,
Sevim leelu audzedam',
Mani mazu miledami,
Sevim leelu audzedam'.

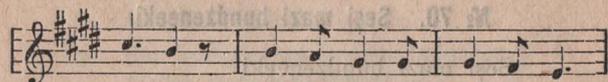
Tautas dzeesma.

№ 71. Skaistu rozi redzeja.

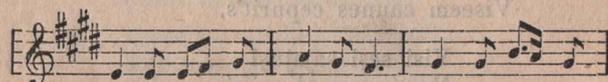
H. Verners.

1. Skaistu ro - zi re-dze-ja Puisens dar - za

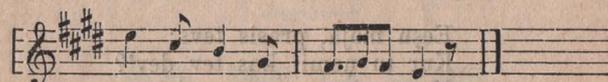
ma - lá, Kas it ko - ši zee - de - ja;

Tecej's klat, to ska-ti-ja, Preeks tam bij bez

ga - la. Ro - zit, ro - zit sar - ka - ná,

Ro - zit dar - za ma - lá!

2. Puisens saka: „lauzišu
Rozi darza malá!“
Roze teica: „eeduršu
Un tev sapes darišu.
Laid man' tikai vaļá!“
Rozit, rozit sarkaná,
Rozit darza malá!

3. Zens neklausa, nolauz to,
Rozi darza malá;
Rozes erkšķi bada šo,
Zens nebada it neko,
Kà tam izees galá.
Rozit, rozit sarkaná,
Rozit darza malá!

M. Vietings.

№ 72. Skani, mana dzeesmiņa.

Melodija: Leise zieht durch mein Gemüthe.

Skani, mana dzeesmiņa,
Miligi un leni;
Ej, kà veegla vesmiņa,
Vakara paveni!

Ej lidz mazai majiņai,
Skan' pa logu eekšá,
Stajees manai meitiņai
Viņas gultas preeksá!

Skani viņas austiņá
Kà ar debes' spelém,
Runa viņas sirsniņá
Kà ar eng'lu melém!

Skani: „Jauká meitiņa!
Taļumā kads dzivo,
No ka nak ši dzeesmiņa,
Tas tev' ļoti miļo!“

Pumpurs.

№ 73. Slava tevīm alutiņ'.

Stipri.

Otte.

1. Sla - va te - vim a - lu - tiņ', Mu - su saldaīs

2. Sla - va te - vim li - gaviņ', Ma - na zel - ta
 3. Sla - va te - vim Lat - vi - ja, Ma - na mi - ļā
 4. Sla - va te - vim miļais draugs, Mums par visēem
 5. Sla - va katram cil - ve - kam, La - bam a - lus

1. dze - ree - niņ', Pa - lee - ci pee mums ar -

2. sirds - ac - tiņ', Ma - nas kar - stās sir - zu
 3. te - vi - ja! Lai zud ta - vi ee - naid -
 4. dargs un jauks, Pa - tu - ri mums drau - ga
 5. dze - ra - jam, Kas var a - lu dzert pa

1. vee - nu, Dzes' mums sla - pes nakt' un deenu,

2. lees - mas, Ne - iz - dzeš ne - ka - das brēsmas,
 3. nee - ki, Tad mums vi - seem smaidis pree - ki;
 4. pra - tu, Tas mus tu - vak draudzi - na - tu;
 5. go - dam, Tam mes a - laž sla - vu dodam,

1. Ru - dzi veenmer a - lu - tiņ', Rudzi veenmer a - lu -

2. Mi - li - ba deg a - la - ziņ, Mi - li - ba deg a - la -
 3. Preeci - gi tad uz - sauk - sim, Preeci - gi tad uz - sauk -
 4. Draugs, uz to lai uz - dze - ram, Draugs, uz to lai uz - dze -
 5. Pa - sau - le tam ne - šķo - bas, Pa - sau - le tam ne - šķo -

1. tiņ', - - - - - sla - va, Tris reiz

- Ja, a - lu - tiņ'
 2. ziņ, Ja, a - la - ziņ etc.
 3. sim, Ja, uz - sauk - sim etc.
 4. ram, Ja, uz - dze - ram etc.
 5. bas, Ja, ne - šķo - bas etc.

sla - va tev, Sla - va, tris reiz

sla - va tev, Ja, sla - va, sla - va, slava,

sla - va!

№ 74. Sneedz man šurp, jaunekli, ragu.

1. Sneedz man šurp, jau-nek - li, ra - gu,

Pil - di ar vi - nu man to! -

Vins da - ra dze - ra - ju la -

gu, Sirds pra - tu ee - ligs - mo.

2. Saulei un menesim koši
Vins un rags lidzigi viz,
Zeltá viņš laistás it spoži,
Sudraba lasumos šis.
3. Vins dzeš visvisadas slapes,
Skumjas ir noslicina,
Remde ar milibas sapes,
Sirdis kas noskumdina.
4. Dzerat zem smaršigeem zareem,
Braļi, šis vakars ir jauks;
Velu pa nakts-zvaigžņu stareem
Lai vel skan dzereenu trauks.

Lautenbachs.

№ 75. Stasti manim Daugaviņa.

Stasti manim Daugaviņa,
Gauja jel neceeti klus':
Kur aug mana ligaviņa,
Vaj ta driz jau leela bus?

Daugav' balta putodama
Oša laivu vizina;
Meitiņ' laivá sedédama
Vilainites balina.

Gaujas malá, dziļá lejá
Sarkanbaltas rozés zeed,
Tur meitiņa košá sejá
Ligodama cauri eet.

Brauc ar Deevu, Daugaveete,
Oša laivá sededam'!
Pini kroņus, Gaujeneete,
Puķes klepi nesadam'!

Man pašami Laimés-mate
Ligaviņu audzina,
Lauka-mate, Meža-mate
Tai puriņu darina.

Pumpurs.

№ 76. Sveiks iz tev' un mates rokám dels nu projam trauc.

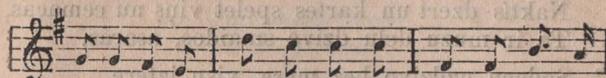
1. Sveiks iz tev' un ma - tes ro - kám

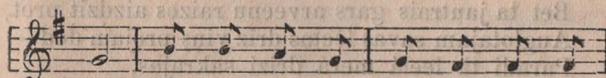
dels nu pro-jam trauc, Jo uz mu - zu

tro - ni steig-tees cen - tigs prats to sauc.

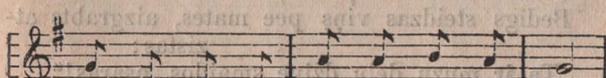
Sve-ti - da-ma pa - ceļ ma - te ro - kas un tad

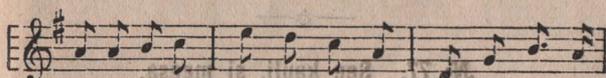
teic: „Pa - leec kreet - nis, go - dīgs, de - liņ!

Deevs jau li - dzet steidz.“ Bet tik pus-gads

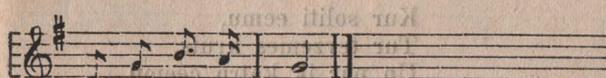
aiz - te - ce - ja - viss jau par - ver - tás,

Ta ir muzu de - lu dzi - ve smai - dos, a - sa -

rás. Ta ir mu - zu de - lu dzi - ve

smaidos, a - sa - rás.

2. Driz viņš beedru bará naigi draugus meklet sak,
Kuņi jauno muzu delu kreetni vadit mak;
Komeršos un komitatos vilinats tas mit,
Padomus no mates dotos aizmirst viņš ik brid';
Naktis dzert un kartes spelet viņš nu eemacas,
Ta ir muzu delu dzive smaidos, asarás.
3. Šodeen uzdzivo bez mera, visu iztere,
Ritu trukums, bedas viņu bargi peemekle,
Bet ta jautrais gars arveenu raizes aizdzit prot,
Anglotajam savas leetas driz viņš projam dod —
Paradi tà leelá merá drizi sakrajas,
Ta ir muzu delu dzive smaidos, asarás.
4. Cerib's pilna sed tur mate, delu peemin ta,
Te no pasteneeka top tai ziņa peenesta:
„Sliktu dzivi veenmer vezdams, dzerdams, pli-
tedams,
Jusu dels ir tiktaļ ticis, ka tas izsledzams.“
Bedigs steidzas viņš pee mates, aizgrabts at-
zistas:
„Ta ir muzu delu dzive smaidos, asarás!“

E. Biršmaņa tulkots.

№ 77. Šee kauli, ņi meesa.

Melodija: Wir hatten gebauet.

Šee kauli, ņi meesa,
Šis gars un ņi sirds
Ir tevuzemes teesa,
Kamer ņi sãule mirdz.

Kur soliti eemu,
Tur tevezemes kruts,
Un par ik katru ceemu
Vel vecais Perkons ruc.

Ai Deeviņ, kad kaņi
Par tevezemi eet,
Lai tevu tevu gari
Man kaņa dzeesmu dzeed!

Tad asinis leešu
No milestibas,
Ar godu projam eešu
Eekš tevu godibas.

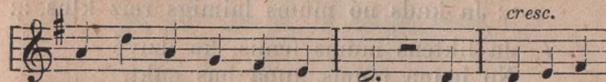
J. Steiks. (Iz „Pagalma“.)

№ 78. Tã nevar ņe palikt, kã bijis.

Fr. H. Himmels.

1. Tã ne-var ņe pa-lik-t, kã bi-jis, Kur

me-nes's te aug un te zud; Kas at-ro-das

ar mums virs ze-mes, Zeed bri-ti-ņu, no-vist un

trud, Zeed bri-ti-ņu, novist un trud.

Dziru dzeemas.

2. Sen preekš mums daudz cilveku bija,
Kam dzivojot netruka preeks;
Tos peeminam preeká, kam jaguļ
:; Nu smiltainé pedigais meegs. :;
3. Pec mums vel daudz cilveku dzivos,
Kas smeesees un preecigi bus;
Pec gadeem, kad dusesim kapos,
:; Tee ligsmibá peemines mus. :;
4. Te draudzigi kopá mes sezam
Kà draugi, kas draudzibu jut.
Mes saldinam dzivi cits citam,
:; Kaut alaz tà varetu but! :;
5. Bet nevar tà palikt, kà bijis,
Jel izbaudeet preekus, pirms vist;
Kas zin, kad liktens mums lemis
:; Pret riteem, pret vakareem klist. :;
6. Un ja ar tad šķirti mes kļusim,
Tad sirdis vel veenotas bus,
Un visi mes preecigi busim,
:; Ja kads no mums laimigs reiz kļus. :;
7. Ja liktens mums lemis, ka dzivé
No jauna mums kopá bus nakt,
Tad gribam, ko preecigi beidzám,
:; No jauna mes preecigi sakt. :;

Girgensons.

№ 79. Teci, teci kumeliņi.

Teci, teci kumeliņi,
Tevis gaida, manis gaid'.
Tralala, tralala,
Tevis gaida, manis gaid'.

Tevis gaida auzu sile,
Manis jauna ligaviņ'.
Tralala etc.

Pee needrites laiviņ' seju,
Pee auziņas kumeliņ'.
Tralala etc.

Pats es kapu kalniņá,
Zeltenites lukotees.
Tralala etc.

Trukst laiviņa no needrites,
No auziņas kumeliņš.
Tralala etc.

Ne man laivas, ne kumeļa,
Ne ar ceema zeltenit's.
Tralala, tralala,
Ne ar ceema zeltenit's.

Tautas dzeesma.

№ 80. Tevija, tu darga, sveta.

Tevija, tu darga, sveta,
Tautas mikstais šupulits,
Šupulits, kas tautu šupo,
Audzē tautas deliņus,
Zobentiņu jozejiņus,
Karodziņa nesejiņus.

Tevija, man miļa esi,
Bušu tevīm uzticigs,
Tevija, kas tautu puško
Skaistám, daiļám meitiņám,
Ozolzarū plucejiņám,
Vainadziņu pinejiņám.

Tevija, tu salda is vardiņš,
 Vardiņš nekad aizmirstams,
 Tevija, par godu tevīm
 Es līdz kapam dzīvošu,
 Kamer atkal zeme kļušu
 Un kas biju, atkal bušu.

Ed. Zeibots.

№ 81. Trīs tauteeši no laukeem.

1. Trīs tauteeši no laukeem
 Pec manis preceja;
 Tas veens ar vardeem jaukeem
 Uz manis runaja.
2. Tam otram mulķu seja,
 Ar zeltu svaidija;
 Tas trešais puķes seja,
 Turklāt ar bučoja.
3. Lai bučot bučo pirmāis
 Pa godam māmiņu,
 Lai kaimiņš ir man otrais
 Ar savu puriņu.
4. Kas deva rozi košu
 Un mani bučoja:
 Tam pati sevi došu
 Un bušu viņēja. —

№ 82. Tumša, tumša ta eglīte.

Tumša, tumša ta eglīte,
 Kur saulīte nakti guļ;
 Ai, ai nakti guļ,
 Kur saulīte nakti guļ.

Taļu, taļu ta māmiņa,
 Kur aug mana ligaviņ'.
 Ai, ai ligaviņ',
 Kur aug mana ligaviņ'.

No kureenes tu, puisīti,
 Ar tik jauku valodiņ' etc.

Es, māmiņa, no Vācemes
 Nak' pec savas vajadzīb's. etc.

Es nak' jūsu meitiņ' precēt,
 Ak lūdzama, neleedzēt! etc.

Man ir veena pati meitiņ',
 Ta par jaunu un par mazu. etc.

Tai bus mātes rīkstes bītees,
 Ne pec jauneem piūšēem dzītees. etc.

Jūs, māmiņa, veci ļaudis,
 Jūs savādi runājeet. etc.

Jūras putni pulkeem skreja
 Un pa param parojās. etc.

Tā bus jauneem cilvečiņēem
 Ar pa param parotees,
 Ai, ai parotees,
 Ar pa param parotees.

Tautas dzeesma.

№ 83. Tur es dzeru, tur man tika.

∴ Tur es dzeru, tur man tika,
 Tai mazāi krodziņā ∴:

∴: Sarkans alus, balta kana,
 Daiļa pati nesejiņ'. ∴:

Pats es dzeru, pats maksaju
Krogá saldu alutiņ'.

Pats preceju ligaviņu,
Tevam, matei nezinot.

Izder' alu, sasit' kanu,
Nobuņoju nesejiņ'.

Simtu marku es nodzeru,
Kumeļái sededams.

Butu dzeris otru simtu,
Nestav manis kumeliņš.

Kumeļami kajas gura,
Pašam skurba galviņa.

Alutiņi, baleliņi, neb' es tava stiprumiņ':
Tu vareji viru gastu, mucai spundi ará spert.

Alutiņi, baleliņi, neb' es tava vecumiņ':
Es peedzimu, tev' atradu, es nomiršu, tu paliks'.

Tautas dzeesma.

N° 84. Uz Latvijas kalneem, tur meeži breest.

(Pec: „Der schlesische Zecher.“)

Uz Latvijas kalneem, tur meeži breest,
Tee spej gan salnas, gan zeemu ceest;
Vaj ne-auglīgs, vaj auglīgs gads,
Nekad nav teem dzirdets alus bads. —
Redz, guļu nu es pee pilnas vats: —

„Lai cits to dzer, kam nesas prats!“
Tà saucu, „un lai pats velns ar nak,
Es veikšu, ja ar man' dzertees sak!“
Tiklidz šos vardus izteicu,
Te velna sol's dimd pa pagrabu.

„He, bral! ja veicu, tu peeder' man,
Es eju,“ viņš teica, „bral, dzertees gan!“ —
Nu tika dažs trauciņš iztukšits,
Mes dzeram gandriz lidz ausa rits.
Te saka velns muldet: „He, bralīt, man
Pee zaņķa spelts, nu man ir gan!
Es dzeru citreiz preekš simts gadeem
Ikdeenas ar Vaczemes studenteem,
Bet vel dzert alu, tik ruktu, tas grut,
Tad vajaga dzimušam Latveetim but.“

Talvaitis.

N° 85. Vaj gudrās dabas majeens.

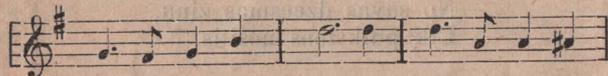
Leni.

W. Sommers.

Solo.

1. Vaj gud - rās da - bas ma - jeens Tev

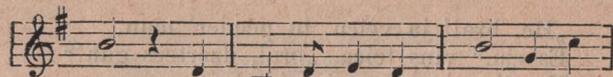
lai - ku rá - da tà, Kà va - ka-ros mans

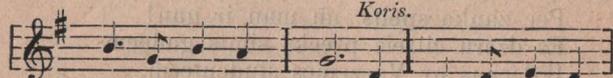
ga-jeens Pee a - lus pa-gra - bá? Kad

tur es ligsmis ka - nu Jau daudzreiz tuk-šo-

jis, No tuk-šās mu-cas ma-nu, Cik

pulkstens no-si-tis. No tuk-šās mu-cas

ma-nu, Cik pulkstens no-si-tis.

2. Kad es uz maju ceļā
Un dzeedu dzeesmiņu,
Tad zinu naktī velā,
Kas ir par stundiņu.
No saveem soļeem zinu,
Dažs taisnis, krustiskis,
No savas dzeemas zinu,
Cik pulkstens nositis.

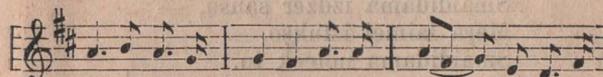
3. Kad majiņu es redzu,
Kur sapņo miļaka,
Tad skandinat tai medzu
Es skaļi dzeesmiņu.
Un kad tāl istabiņā
Vel atspid ugunis,
Tad teic man ligaviņa,
Cik pulkstens nositis.

Ed. Zeibota tulkots.

№ 86. Vakar, vaj tas ticams, beedri?

1. Va-kar, vaj tas ti-cams, beed-ri? Va-kar,

a-lu dze-rot jaut-ri, Doma-jat, kā no-bi-

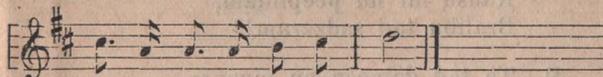
jos: Es ar na-vi sa-ti-kos! Vi

va-le-ra, vi va-le-ra, Vi va-le-ra-le-ra-la-

la, Vi va-le-ra, vi va-le-ra, Vi

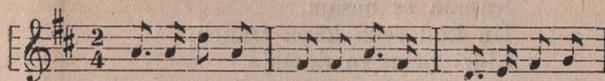
va-le-ra-le-ra-la-la!

2. Iskapti ta vicinaja,
Draudeem lidz sev aicinaja:
„Prom, tu deezgan ņupojis,
Deezgan meitas buņojis!“

3. „Miļá navit,“ raudot teicu,
„Vaj tu grib’, lai dzivot beidzu?
Re, tur alus, eebaudi!
Miļá, mani pataupi!“
4. Smeedamás ta paņem kausu,
Smaididama izdzer sausu, —
Meŗa laimei iztukšo,
Smaididama noleek to.
5. Jau nu glabees, saku ticet,
Bet no jauna sak ta draudet:
„Ners, par alus pileenu
Vaj lai tevi saudzeju?“
6. „Miļá navit, klau, ko teikšu:
Es par arstu studet steigšu;
Saudzi! par to apsolu
Tev pus’ savu slimneeku!“
7. „Ja tas tà, tad vari dzivot,
Centees tikai manim kalpot!
Dzivo, lidz gan zupojis,
Un, cik gribas, buçojis!“
8. „Nave, jauka vests ņi tava,
Jaunu dzivibu man dava!
Kausu lai nu peepildam,
Bralibu tad sadzeram!“
9. Tà tad dzivoņu nu muŗam,
Jo, pee Trimpus zveru, muŗam
Alus kausus tukšoņu,
Zeltenites buçoņu.

J. Ruceļa tulkots.

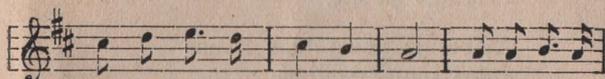
№ 87. Visur jutos es kà majás.

1. Vi-sur ju-tos es kà ma-jás, Vi-sur es-mu

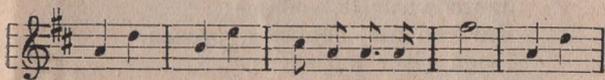
pa-zi-stams; Zee-me-ļos ja slik-ti kla-jas,

Stei-dzos ci-tur ligs-mo-dams. Preecigs ņa un

pree-cigs tà, Pree-cigs ņa un preecigs tà,

U-bi be-ne, i-bi pat-ri - a, U-bi

be-ne, i-bi pat-ri - a!

2. Veegla manim ceļa soma,
Veenmer jautris manim prats,
Vaj man zema, augsta loma,
Dzives ceļš man rozém klats.
Preecigs ņa un preecigs tà,
Ubi bene, ibi patria!

3. Mantu, ko par savu saucu,
Kabatā es nesaju,
Un kad reizi kapā traucu,
Lidzi nēmt to domaju.
Pēcīgs šā etc.
4. Dazreiz man jau nacees steigtees
Prom uz citu augstskolu,
Jo lidz slikti sak man veiktees,
Viņu tulit atstaju.
Pēcīgs šā etc.
5. Amors ja pee pilnas kanas
Jutas manī modina,
Tad man veens, vaj Maijas, Anas
Skupsts man preekus veicina.
Skupstu šā un dzeru tā,
Ubi bene, ibi patria!
6. Tā caur pasauli es teeku,
Jautri visur dzivodams;
Kur rod alu, skupstus, preeku,
Esmu visur pazistams.
Pēcīgs šā etc.

Birsmaņu Ernests.

